

INTERNATIONAAL Erasmusliefjes

7

SOCIAAL Seksisme aan de universiteit

9

STUDENT Unief investeert in topsport

13

CULTUUR Partituur van Pater Damiaan

16

Beeld – Oktobercampagne

Voor de oktobercampagne tegen nachtlawaai deelden vicerector Studentenbeleid Rik Gosselink en schepen voor studentenzaken Bieke Verlinden lolly's uit. Ze werden duidelijk gesmaakt (Foto: Kwong Geung To)

ADMINISTRATIEF EN TECHNISCH PERSONEEL NU AL OP HUN TANDVLEES

Overwerkt ATP vreest ontslagen

Het Administratief en Technisch Personeel (ATP) van de KU Leuven vreest het eerste slachtoffer te worden van de besparingen. Nu al zijn ze overwerkt en zitten hun contracten legaal in een grijze zone. De vakbonden trekken aan de alarmbel

KORNEEL DE SCHAMP EN
SAM RIJNDERS

Voor de professoren en studenten van de KU Leuven is het Administratief en Technisch Personeel (ATP) een onmisbare steunbeer. Het ATP vreest dat de aankomende besparingen hen zwaar zullen treffen.

“Wie tussen de lijntjes leest, ziet dat men vooral de richting uitkijkt van het ATP. Het eerste waar de decanen aan denken (zie *Veto #102, red.*), is besparen op ondersteunend personeel,” zegt Peter Maertens, stafmedewerker onderwijs en vakbondsafgevaardigde voor ACLVB. “Ze zouden beter bepaalde tijd- en middelenroevende procedures herdenken.”

Ook Luc De Lentacker, vakbondssecretaris van het LBC-NVK, de bedienbond van het

ACV, vreest dat het ATP zal lijden. “De grootste kost van een universiteit is de personeelskost. Als men moet besparen, komt men daarop uit. Dat kan niet anders. De rector heeft ons beloofd naakte ontslagen te vermijden, maar we houden ons hart vast.”

Hij wijst ook op de onderfinanciering van het hoger onderwijs. “Al tientallen jaren zitten we onder de beloofde financiering. Nu moeten we nog eens besparen. Het water staat de sector aan de lippen. Wij willen wat ons beloofd is, maar het is een beetje een hopeloze strijd aan het worden.”

“Er is nog niet veel duidelijkheid over de besparingen, maar we verwachten geen onmiddellijke impact op het personeel,” stelt professor Bert Overlaet, directeur van de Personeelsdienst, de vakbonden gerust. “In bepaalde gevallen zul-

len tijdelijke contracten niet verlengd worden, maar mensen die er al lang zijn, hoeven geen schrik te hebben. Het is absoluut voorbarig om te denken aan ontslagen.”

Cultuur van overwerk

De mogelijke besparingen zijn de spreekwoordelijke druppel, klagen de vakbonden. Al jaren ligt ook de werkdruk bij een aanzienlijk deel van het personeel te hoog. “Overwerken is gewoon geïnstitutionaliseerd. Veel van mijn collega's werken minstens één uur per dag meer dan ze moeten. Vaak wordt het zelfs van hen verwacht,” zegt Maertens. Hij begrijpt dan ook best dat studenten klagen over de administratieve mallemlen van de universiteiten, bijvoorbeeld bij het verwerken van ISP's.

“Uiteraard is er een cultuur van systematisch overwerken,” bevestigt De Lentacker. “Bij het wetenschappelijk personeel is dat al lang zo. Die kennen geen uren. Op een bepaald moment moet een project af. Die werkdruk sijpelt door naar het ATP dat het onderzoek moet ondersteunen.” Al die overuren worden bovendien niet vergoed, alsnog de bonden.

Toch werken de meeste personeelsleden graag en zetten ze zich met plezier in, benadrukken ze. De Lentacker: “Maar soms is

“Het eerste waar de decanen aan denken, is besparen op het ondersteunende personeel”

PETER MAERTENS
(ACLVB)

“Waar wordt er niet geklaagd over de werkdruk?”

BERT OVERLAET
(PERSONEELSDIRECTEUR KU LEUVEN)

het gewoon gewoon te veel. Zeker wanneer zou blijken dat sommige collega's moeten vertrekken.” Zo dalen de middelen, terwijl studentenaantallen maar blijven stijgen.

Overlaet heeft geen oor naar de verzuchtingen van de vakbonden. “Waar wordt er niet geklaagd over de werkdruk? Onze organisatie werkt flexibel en vraagt dus veel flexibiliteit van medewerkers,

maar geeft er ook veel terug.” Volgens hem kennen veel faculteiten drukke en minder drukke periodes. “Heel wat mensen wordt gevraagd een tandje bij te steken tijdens de inschrijvingen of tijdens de ISP's, maar dat wordt op andere momenten gecompenseerd. Het gaat in twee richtingen.”

Lees verder op pagina 3

Debat

Opinie

Splinter

Bedankt,
KU Leuven!

Het leek allemaal zo simpel. Filosofie interesseerde mij al een tijdje, en ineens stonden de sterren gunstig om het aan de KU Leuven te studeren. Tijdens een gesprek met een medewerker van de campus leek het echt iets voor mij. Een open geest, een historisch bewustzijn. Houden van lezen, schrijven en discussiëren. Abstract kunnen denken? Ik heb het allemaal op zak. En dat ik NLD (non-verbal learning disorder) heb, zou geen enkel probleem zijn. Het draaide toch alleen maar om teksten lezen en debatteren. Zo'n 90 procent van mijn vakken draaiden inderdaad rond lezen, discussiëren en nog meer lezen. Over Plato en Aristoteles, over de sterrenhemel boven mij en de morele wet in mij. Maar helaas was er nog die resterende tien procent, vrij vertaald naar "het vak logica". Het vak is verplicht in de opleiding filosofie en heeft een waarde van zes studiepunten. Het is een uiteenzetting van de reactie van q op p, waarom straten nat kunnen worden zonder dat het regent en de destructieve disjunctieve koppeling en zijn vriendjes. Het klinkt misschien simpel, maar dat is het helemaal niet voor iemand die geen letters of cijfers correct kan interpreteren. Want dat is net waar NLD voor staat. *Non-verbal Learning Disorder*. Alles wat niet in woorden geschreven staat, is veel moeilijker om te begrijpen. Vandaar dat ik enorm moest zwoegen op die logica. "Als p dan q" zei mij even veel als een doorsnee Japans journaal. Ook de kindse methode om met "Puk" en "Quarkje" te werken, bracht geen soelaas. Mijn resultaat van januari viel nog op een dierenhand te tellen. Vier.

Gelukkig is er de Cel Studeren met een Functiebeperking. Ik besloot er na te gaan welke faciliteiten ik kon aanvragen om alsnog die zes studiepunten te verdienen. Maar een volgende koude douche stond al op me te wachten. De leerstoornis NLD wordt niet eens erkend omdat het een neuropsychologische term is, dewelke niet worden opgenomen in het *Grote Handboek Voor Psychische Foutjes*. Daardoor heeft de KU Leuven dus geen verplichting mij faciliteiten aan te bieden.

Maar ik blijf vinden dat dat wel zo is. Ook al is er geen echte verplichting om mij te helpen, dan nog vind ik dat de KU Leuven een morele verantwoordelijkheid heeft om studenten zoals ik te helpen. Beschouw het dan maar als een stiefkind in plaats van een eigen kind. Hoe kan de KU Leuven ons de wereld laten ontdekken, wanneer ze zelf niet eens verder kijkt dan haar neus lang is?

In augustus blokte ik dertig dagen voor logica, onder begeleiding van het monitortaat. Mijn resultaat ging van een vier naar een vijf, maar men zag hoe ik qua logica aan het einde van mijn Latijn was. In mijn eerste jaar filosofie behaalde ik 64 studiepunten, wat voor mezelf bewijst dat ik geen domme student ben. Maar aan de KU Leuven studeren doe ik niet meer. Door die logica. Het leek allemaal zo simpel.

ANNEMIE VERMEULEN

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver. Ze bevat niet de mening van de redactie.

#vetodebat

Nieuwe straaljagers kopen in crisistijden?

In volle besparingswoede dure gevechtsvliegtuigen aankopen. Voor de ene is het absurd, voor de andere noodzakelijk. **SIMON THYS**

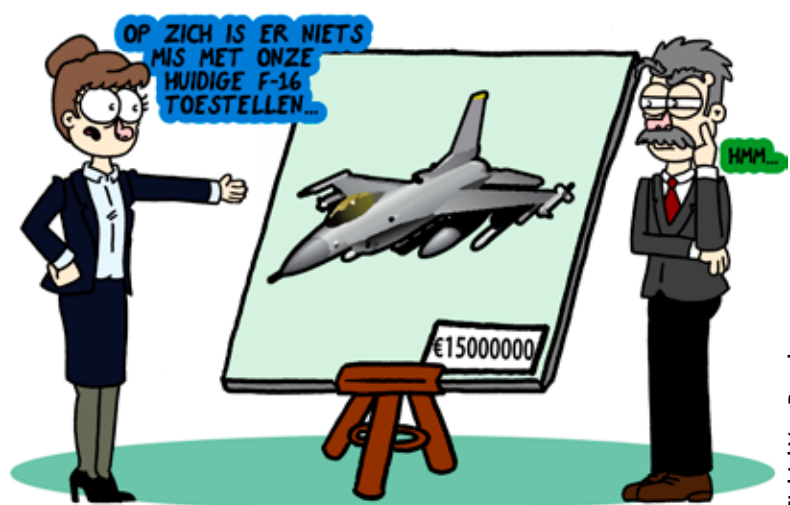
Wouter De Vriendt, Kamerlid Groen en defensiespecialist

"De Crem heeft te veel vrijheid gekregen om die aankopen te doen. Het is een prestigie project waarbij het bedrag circuleert rond de 5 miljard euro. En dat in tijden van grote noden op vlak van economie, sociaal beleid of milieu. We moeten bij Defensie in de eerste plaats specialiseren en taken verdelen binnen de EU. Daarover hebben we minister De Crem bitter weinig gehoord in de afgelopen jaren."

"Straaljagers zijn nodig, maar de vraag is of België die uitgave moet doen. Straaljagers zouden moeten aangekocht worden door bepaalde Europese landen, maar niet door iedereen. Er moet een taakverdeling zijn. Zo heeft de Belgische defensie zijn eigen troepen, zoals de special forces onder andere. Als we op andere aspecten van Defensie bezuinigen, kan België gerust zijn duit in het zakje doen voor de straaljagers, maar dan samen met andere landen."

"Ik denk dat de tijd voorbij is dat elk leger nog in staat moet zijn om alles zelf te doen. Maar Pieter De Crem schijnt dat niet te beseffen. Dat is geen efficiënte besteding van het belastinggeld."

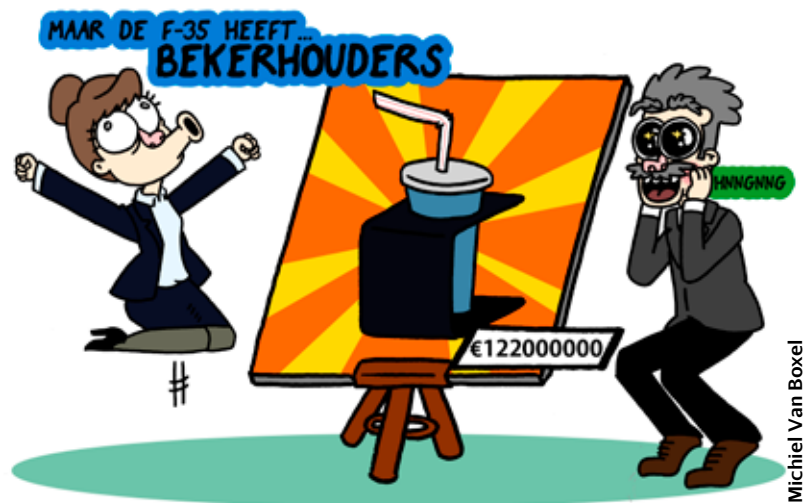
"Er moet dus een duidelijke taakverdeling zijn met de deelnemende landen van Europa of NAVO, wie wat doet. Maar hoe dan ook, militaire middelen vereisen een stevig politiek kader en buitenlands beleid. We zien dat dat een probleem is bij de interventie van Irak en de Amerikaanse interventie in Syrië waar enkel bombardementen de situatie niet oplost. Dat is ook de reden waarom Groen die operatie niet heeft goedgekeurd. Ten tijden van Libië heeft Groen de militaire operatie wel gesteund omdat toen de politieke context duidelijker was, onder meer door het VN-mandaat. Al dan niet militair tussenkomen is een moeilijk debat dat veel nuances vergt."

Jo Coelmont, Brigadegeneraal van de luchtmacht verbonden aan het Egmont Instituut en het Koninklijk Hoger Instituut voor Defensie

"We mogen ons niet blind staren op de aankoop van één bepaald type toestel. In het totale financiële plaatje maakt dat niet zo'n groot verschil. We moeten verder kijken dan de aankoopprijs, en rekening houden met andere aspecten, zoals levensduur. De vraag is ook niet of we gevechtsvliegtuigen nodig hebben, maar welke rol die binnen het geheel van Defensie zullen spelen."

"Als onze regering uit solidariteit of morele overwegingen beslist om deel te nemen aan een bepaalde operatie, dan moet het leger in staat zijn om die opdracht daadwerkelijk tot een goed einde te brengen. Daarvoor zijn nu eenmaal middelen nodig. **Gevechtsvliegtuigen hebben in alle scenario's een betekenisvolle rol te vervullen. Zelfs bij humanitaire acties zijn ze nodig om het overzicht te bewaren en de veiligheid te vrijwaren.**"

Lezersreacties

Robbe Vulgaert (via Facebook): "Waarom moet het, voor defensie en huidig minister, per se de allerduurste vliegtuigen zijn? Die dan nog niet eens de degelijkste zijn. Zou een goedkoper model, misschien een dat geen kernwapens kan droppen, ook een optie zijn? *Boys and their toys* zeker."

Koenraad Coel (via Facebook): "Niet alleen zijn onze F-16's nog een aantal jaar inzetbaar, de F-35's die ze willen kopen zijn zowat het duurste model met tegelijkertijd het duurste onderhoud én de meeste vraagtekens achter hun degelijkheid. Ofwel ben je dan héél dom ofwel word je onder de tafel goed betaald."

VRAAG VAN DEZE WEEK

DOET DE KUL GENOEG VOOR MENSEN MET EEN FUNCTIEBEPERKING?

Discussieer mee op Facebook.com/vetoleuven en Twitter.com/veto_be

Onderwijs

Rade(n)loos!

GEBU, OWR EN AR

Wordt jij wel eens radeloos bij ons ingewikkelde onderwijslandschap? Tweewekelijks verklaren we enkele hippe onderwijsstructuren.

“Het zijn helemaal geen topics die het studentenpetje te boven gaan”

De KU Leuven barst uit zijn voegen. Dat brengt meer beslissingen en dus meer vertegenwoordigingsorganen met zich mee. Alleen klinken die de doorsnee student weinig vertrouwd: Academische Raad, Gemeenschappelijk Bureau en Onderwijsraad.

ELINE HOOGMARTENS

Het Gemeenschappelijk Bureau (GeBu) voert het dagelijkse bestuur van de universiteit. Daar heeft men het over onderwijs, infrastructuur en besparingen, maar ook over het aanwerven van nieuw personeel. Naast de rector, alle vicerectoren en de algemeen beheerder hebben ook de studenten er een zitje.

"Het zijn helemaal geen topics die het studentenpetje te boven gaan", vertelt Nathalie De Beukelaer, ondervoorzitter van de Studentenraad KU Leuven. "De student zit mee aan tafel mét even zware stem," benadrukt De Beukelaer. "De rector en vicerectoren vinden het wel degelijk relevant dat hier een student aanwezig is." Rik Torfs, rector van de KU Leuven, bevestigt: "Het gaat tegenwoordig niet meer om inspraak, maar om medebestuur." Het GeBu zet meestal de beleidslijnen uit voor de universiteit. Dergelijke dossiers komen voor op de Onderwijsraad voor advies en daarna wordt erover beslist op de Academische Raad.

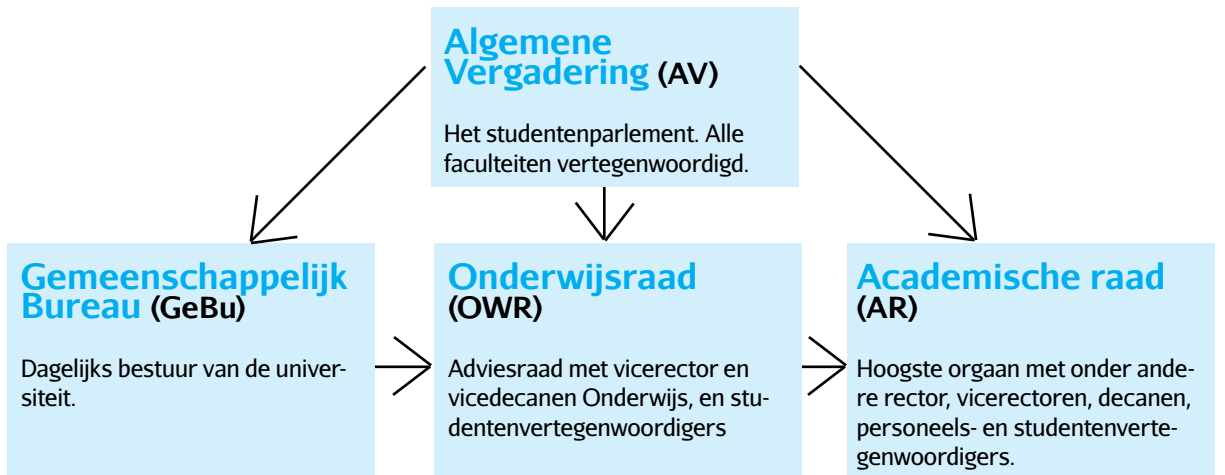
De onderwerpen die besproken worden op het GeBu worden onder de loep genomen in de Onderwijsraad met een uitgewerkt advies als resultaat. Op de Onderwijsraad zetelen zowel studenten, een vertegenwoordiger van de assistenten en de vicedecanen Onderwijs van elke faculteit. In prin-

cipe heeft de Onderwijsraad zuiver een adviesfunctie. De voorzitter van de Onderwijsraad, Marie-Rose Christiaens vertelt: "Het gebeurt dat meningen van de studenten en de vicedecanen niet parallel lopen. Studenten hebben er dan alle belang bij dat zij een gedragen en gemeenschappelijk standpunt hebben en dit kunnen argumenteren."

Maar hoe komen studenten met verschillende belangen dan in hemelsnaam aan één standpunt? Dat bepalen de studenten in de Algemene Vergadering van de Studentenraad, waarin ze hun eigen faculteit vertegenwoordigen. "Verrijkend hoe studenten sommige zaken zo verschillend kunnen bekijken", vindt Marijke Vanderschot, die voor de Studentenraad zetelt in de Onderwijsraad. "Dat is een verschil met je eigen studentenkering, daar liggen de meningen vaak meer op één lijn."

Ook professor Christiaens schrijft niet terug van diverse meningen: "Soms delen de studenten de mening van de vicedecanen niet. Dan is het voor mij geen kwestie van kiezen, maar zoeken naar een consensus, naar het breedste draagvlak en een manier om de genomen beslissing op te volgen."

De Onderwijsraad stuurt haar adviezen door naar de Academische Raad (AR). Als belangrijkste beslissingsorgaan is zij verantwoor-

delijk voor het algemeen beleid en het bestuur van de KU Leuven. Ook hier worden studenten nauw betrokken, waaronder De Beukelaer. "Een overkoepelende raad is goed om te streven naar een eenvormig beleid voor de verschillende faculteiten. Het kan bijvoorbeeld niet dat sommige studenten met een negen afstuderen, terwijl anderen alsnog een examen het jaar erop moeten afleggen."

De Beukelaer heeft het over de multolerantie, dat zij als een van de grote verwezenlijkingen van de Onderwijsraad ziet. Studenten die in hun laatste masterjaar een negen halen, maar onderscheiding in het algemeen, verdienen hun diploma. "De docentenevaluatie was een lastiger dossier," vult Vanderschot aan, "de andere partijen aan tafel wilden graag de frequentie verminderen, maar hier konden wij ons als studenten niet in vinden. Helemaal kan ons standpunt het niet altijd halen."

Sleutelformule

De gewone student bereiken blijkt een dossier van een ander kaliber te zijn. Rik Torfs bevestigt: "We beseffen goed dat de complexe en vooral talrijke dossiers afschrikken, maar we doen moeite om die afstand te over-

bruggen. Zo komt er een nieuwsbrief over onderwijs op de website van de KU Leuven en lichten we de dossiers ook graag toe bij wie erom vraagt."

De sleutelformule voor Vanderschot en De Beukelaer? "Diverse meningen aanhoren en standpunten verdedigen die onszelf na aan het hart liggen. Ook al krijgen we onze mening er niet steeds door, ze wordt daadwerkelijk beluisterd. Onze argumenten toch nog regelmatig opgerakeld," gaat De Beukelaer verder. Professor Christiaens bevestigt: "Willen wij een dynamische en democratische universiteit zijn, dan moet onze besluitvorming dat ook zijn. Inspraak en feedback van de

studenten moet dan ook gerespecteerd worden."

Marie-Rose Christiaens is voorzitter van de Onderwijsraad

Kalina De Blauwe

chanismen. "De universiteiten kennen verdomd goed deze grijze zone,"

gesubsidieerd onderzoek nu eenmaal van bepaalde duur, waardoor je met

we ervoor gezorgd dat iemand die afhankelijk is van externe financiering op dezelfde manier behandeld wordt als iemand met een contract van onbepaalde duur." Overlaet benadrukt dat steeds meer personeelsleden op externe financiering een contract van onbepaalde duur krijgen.

Ford Genk

Toch lijken de personeelsleden blij met het nieuw ATP-plan, dat nog deze week naar de Academische Raad verstuurd wordt. Maertens: "Het ATP-plan is wel degelijk een goede verdienste van de nieuwe bestuursploeg, maar gaat niet ver genoeg. Zeker rond de werkdruk is er te weinig ambitie." De Lentacker treedt Maertens bij. "We hadden meer ambitie verwacht. Veel beloftes van de rector (Rik Torfs, red.) tijdens zijn verkiezing vinden we niet terug,

vooral als het gaat om vertrouwen geven aan het personeel."

Overlaet is medeopsteller van het plan. "Het is eigen aan de vakbonden om meer te willen. Toch zijn er een aantal concrete actiepunten die verdere verbeteringen mogelijk maken. Ik stel vast dat het beleidsplan voor het ATP goed onthaald wordt."

Maertens sluit af met een waarschuwing. "Hebben wij het slecht? Nee, wij hebben het nog niet zo slecht dat we van vandaag op morgen gaan staken. Wij zijn *on speaking terms* met onze werkgevers. Het is hier geen Ford Genk. Dialog blijft voor ons het allerbelangrijkste. Hoewel een stiptheidsactie ook een aantrekkelijk idee zou zijn. Wat zou er gebeuren indien iedereen stipt zijn acht uur zou presteren in de ISP-periode? Op den duur zullen honderden studenten zonder antwoord

Vervolg voorpagina

Contracten

Voorals personeelsleden met tijdelijke contracten komen in het vizier, zegt ook Overlaet hierboven. Laat nu net die tijdelijke contracten schering en inslag aan de KU Leuven zijn, en een doorn in het oog van de bonden. Maertens: "Mensen werken hier soms al twintig jaar en hebben al achttien verschillende contracten gehad. Omdat ze niet in vaste dienst zijn kan hun contract bij wijze van spreken met één pennentrek beëindigd worden." Door de stortvloed aan tijdelijke contracten leeft een groot deel van het personeel dan ook in onzekerheid.

Nochtans schendt de universiteit het arbeidsrecht niet, door beroep te doen op verschillende wettelijke me-

“Sommigen werken hier al twintig jaar en hebben al achttien contracten gehad”

PETER MAERTENS (VAKBONDSAFGEVAARDIGDE ACLVB)

gaat jurist Maertens verder. "Maar ze moeten niet alleen legaal, maar ook moreel in orde zijn. Nergens anders raakt een werkgever daarmee weg."

Daarmee bedoelt hij de verschillende inkomstenbronnen van de universiteit. Subsidies en onderzoeksgelden vormen daar een belangrijk deel van. "Volgens de universiteit is

dat geld personeel niet vast kan aannemen," legt De Lentacker uit. "Juridisch moeilijk betwistbaar, maar wij strijden daar al jaren tegen."

Het universiteitsbestuur heeft begrip voor de klachten van de vakbonden over contractduur. "Ik vind dat een terecht aandachtspunt hoor," geeft Overlaet toe. "Daarom hebben

Onderwijs

SPACEBILLBOARD HANGT RECLAMEPANEEL AAN SATELLIET

Ook de ruimte ontsnapt niet aan reclame

Vorige donderdag lanceerde de KU Leuven haar nieuwste project: een reclamepaneel in de ruimte. Drie jonge doctorandi willen zo voor een wereldprimeur zorgen in 2016. Al blijkt de ruimtereclame vooral reclame voor de ruimtetechnologie van de universiteit.

PAUL-EMMANUEL DEMEYERE

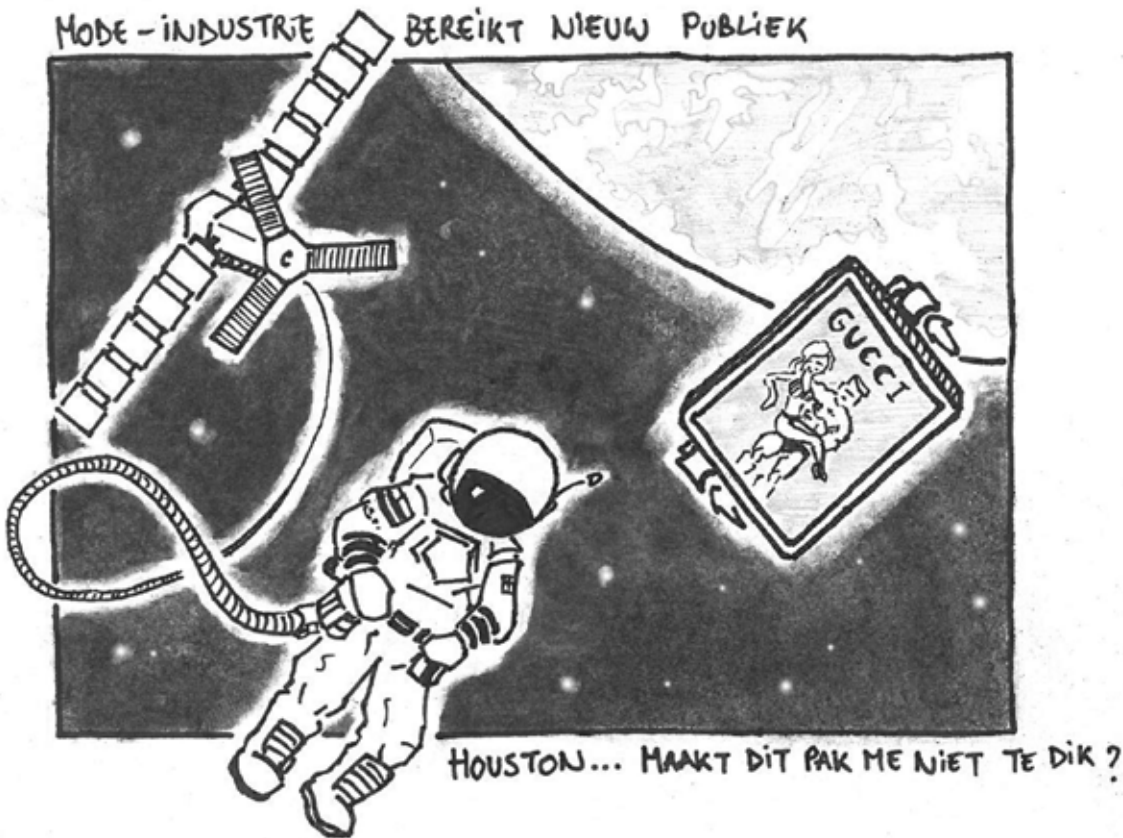
SpaceBillboard. Geef toe, het klinkt exotisch. De uitwerking is echter meer *down to earth*. Aan een satelliet hangt een plaatje van ongeveer twintig op twintig centimeter. Daarop kunnen bedrijven boodschappen achterlaten. Ook gewone stervelingen kunnen een mededeling van maximaal 140 tekens plaatsen. Twitter *in space*.

Het project kan alvast rekenen op de belangstelling van grote bedrijven. Kinopolis, Electrabel en Microsoft reserveerden hun plekje op het reclamepaneel.

Onzichtbaar

Twintig op twintig centimeter, wie heeft daar wat aan? Weinig toevallige passanten die het SpaceBillboard zullen opmerken. De reclame en boodschappen zelf zullen dan ook niet zichtbaar zijn vanuit de ruimte, maar wel op de website van het project.

Tjorven Delabie, Maarten Decat en Jeroen Vandewalle, de bezielers van het project, willen dan ook geen nieuwe reclamemarkt aanboren in *outer space*. Ze willen enerzijds de aandacht vestigen op ruimtevaartonderzoek, en anderzijds financiële en morele steun werven. Een tot de

verbeelding sprekend project helpt daarbij.

“Het concrete doel van het SpaceBillboard is om geld in te zamelen voor een grondstation, en daarnaast de verdere ontwikkeling van Cubesats aan de KU Leuven te ondersteunen,” legt professor en begeleider Dirk Vandepitte uit.

Cubesats

Die Cubesats staan centraal in de ruimterevolutie die de KU Leuven wil ontketenen. Het zijn kleine sa-

tellieten, ongeveer zo groot als een brood. Omdat ze lichter en compacter zijn en standaard onderdelen gebruiken, zijn ze veel goedkoper dan grotere satellieten.

Vandepitte: “De lancering van een gewone satelliet, die vaak zo groot is als een auto, kost al snel enkele miljoenen. Bij Cubesats is dat maar een honderdduizendtal euro.” Zo wordt ruimtevaarttechnologie betaalbaar en dus toegankelijk voor kleinere spelers zoals universiteiten. Volgens Vandepitte bevinden

we ons nu in een Cubesat-revolutie en moet de universiteit de kans grijpen om een sterke positie te verwerven binnen deze nieuwe technologische ontwikkeling.

De Cubesat waarmee het spacebillboard wordt gelanceerd is ontwikkeld voor het KMI. Dat wil er de opwarming van de aarde mee onderzoeken. Het team van de KU Leuven ontwikkelde het geleidingssysteem voor deze Cubesat. De lancering is gepland voor 2016 in Brazilië.

.....

“Het concrete doel is geld inzamelen voor een grondstation”

.....

Visitatierapport dwingt Audiologische en Logopedische Wetenschappen tot spreidstand

De opleiding Audiologische en Logopedische Wetenschappen kreeg een positief visitatierapport. Op een punt na: de visitatiecommissie vindt dat een extra masterjaar noodzakelijk is.

MIKA TUYAERTS

De visitatiecommissie vindt dat een extra masterjaar noodzakelijk is voor internationalisering en fundamenteel onderzoek. Een vervelende boodschap in tijden van besparingen.

“De studenten hoeven niet te vrezen dat de accreditatie wordt ingetrokken als er geen master van 120 studiepunten komt. Ook met een master van 60 studiepunten behalen de opleidingen voldoende resultaten voor de verschillende kwaliteitswaarborgen,” nuanceert programmadirecteur Inge Zink.

Voor Liese Grosjean, preses van de Kring Logopedie Audiologie (KLA), kwam de conclusie van het rapport niet onverwacht. “Als voormalig onderwijsverantwoordelijke was ik vorig jaar

sterk betrokken bij de visitatie. Toen kregen we al een voorlopige feedback. Al jaren geeft men te kennen het masterprogramma te willen uitbreiden om zo een aantal pijnpunten aan te pakken, maar voorlopig zonder succes. In 2012 werd een aanvraag voor een extra masterjaar door de Vlaamse overheid immers van tafel geveegd.”

Vakken doorgeschoven

De faculteit probeert wel het onderwijsprogramma aan te passen om de overvolle master te ontlasten.

.....

“Het probleem van de vage breuk tussen bachelor en master kunnen we in dit systeem niet oplossen”

.....

INGE ZINK (PROGRAMMADIRECTEUR)

ten. Zo wordt volgens Grosjean momenteel gewerkt aan een hervorming van het huidige masterjaar. “Dat programma is positief onthaald door het Facultair Bestuur en ligt maandag voor op de Permanente Onderwijscommissie (POC, red.). Aangezien het nog niet definitief is, kan ik er niet veel over kwijt. Maar het lijkt zeker een positieve ontwikkeling.”

Een ander probleem dat het visitatierapport aankaart, is de zwakke cesuur tussen de bachelorfase en het masterjaar. Ook daarin treedt Grosjean het rapport bij. “Op dit moment moeten onze studenten reeds bij aanvang van het derde bachelorjaar een onderwerp kiezen voor de masterthesis. Op dat moment hebben we de vakspecifieke opleidingsonderdelen echter nog niet gevolgd. Studenten zijn dus volledig aangewezen op opzoekwerk om zich een beeld te vormen

van het onderdeel waarin ze zich willen verdiepen.”

Volgens Zink is de faculteit zich bewust van het probleem. “Door de eenjarige master blijft het probleem van de vage scheiding tussen de bachelor en de master. Studenten moeten inderdaad al een masterproef in derde bachelor beginnen. Ze hebben immers twee jaar nodig voor goed onderzoek. Wij benadrukken wel dat we er alles aan doen om onze studenten zo goed mogelijk te begeleiden in hun onderwerpkeuze voor de masterthesis.”

Ondertussen diende de opleiding een nieuwe aanvraag voor een tweejarige master in, maar of die in besparingstijden slaagt, is maar de vraag. Voorlopig roeit men met de riemen die men heeft. Maandag zal blijken of de hervorming van het masterjaar een goede oplossing is of een druppel op een hete plaat.

Onderwijs

INSCHRIJVINGSPROBLEMEN HEREXAMENS

Willekeur heerst bij faculteiten rond laattijdige toelatingsen

De verplichte inschrijving voor de herexamens zorgt al een tijdje voor horrorverhalen. Ook deze zomer was er heel wat aan de hand. De universiteit benadrukt de noodzaak van het systeem.

KORNEEL DE SCHAMP

De deadline voor het inschrijven bij de derde examenperiode, in de volksmond bekend als de herexamens, lag dit jaar op 15 juli. Was je te laat met inschrijven, dan was het oordeel onverbiddelijk: niet-deelname aan de herexamens. Toch blijkt het systeem niet altijd zo strikt zo toegepast.

Enkele studenten getuigen over hun ervaringen. Jan had na zijn examens in juni een belangrijke sportwedstrijd. "Ik ben na mijn examens beginnen te trainen en zat helemaal *in the zone*. Ik heb pas drie dagen na de deadline gemerkt dat je je ook moest inschrijven." Ook Anna merkte pas te laat dat er ingeschreven moest worden: "Meteen na mijn examens heb ik niet verder geklikt dan mijn punten, en daarna ben ik op reis vertrokken. Toen ik de zestiende thuiskwam was het al te laat."

Het zijn verhalen die herkenbaar klinken bij heel wat studenten, maar toch verschilt de oplossing blijkbaar sterk afhankelijk van aan welke faculteit je je bevindt. Jan mocht uiteindelijk toch meedoen met zijn herexamens. "Heel laat in augustus kreeg ik te horen dat je met motivering toch een uitzondering zou krijgen. Uiteindelijk kon ik toch meedoen, hoewel ik al één herexamen gemist had."

"Ik kon niet meedoen met mijn examens en ik kreeg geen antwoord op mijn vragen"

EEN STUDENTE

Anna kreeg echter een ander verhaal te horen: "Niemand die ik belde aan de KU Leuven kon me verder helpen. Uiteindelijk kwam ik terecht bij de ombuds van mijn faculteit. Die was vrij bot. Het was mijn probleem en ik moest het zelf oplossen. Ik kon uiteindelijk niet meedoen met mijn examens en ik kreeg ook geen antwoord op vragen of ik nu een examenkans kwijt was en of ik kon tolereren."

Vicerector Studentenbeleid Rik Gosselink kent de problematiek. "Er waren inderdaad enkele problemen, maar veel minder dan vorig jaar omdat we ingezet hadden op betere communicatie." De faculteiten hebben inderdaad grote autonomie, aldus Gosselink. "In principe wordt een uitzondering enkel toegestaan als overmacht kan bewezen worden, zoals ziekte of computerproblemen. Maar daar hebben de faculteiten autonomie in. Als vicerector waak ik er wel over dat er een gelijkwaardige behandeling heerst aan alle faculteiten."

Computerfout

Een andere fout zorgde eveneens voor problemen. Sommige studenten waren ingeschreven voor hun herexamens, maar de inschrijving kwam niet door wegens een computerfout. Marijke Vanderschot zetelt

voor de Studentenraad KU Leuven in de Onderwijsraad: "Er waren inderdaad een aantal gevallen waar een computerfout voor problemen zorgde, maar al die mensen hebben uiteindelijk hun herexamens kunnen afleggen. We hebben geen weet van mensen die hun examen niet konden doen door die fout." Gosselink valt uit de lucht als we hem vertellen over de computerfout: "Ik had daar nog niets van gehoord. Als studenten ons dat laten weten, zullen we zeker nagaan waar de oorzaak lag."

De universiteit blijft pal achter het inschrijvingssysteem staan. Gosselink: "Het inschrijvingssysteem verhindert een enorme administratieve overlast. Anders worden er te veel examenmomenten geboekt voor studenten die nooit opdagen. Met dit systeem willen we studenten die een herexamen willen afleggen een zo gunstig mogelijke regeling bieden." De studenten probeerden vorig jaar het systeem te veranderen, maar tever-

Martijn Stoop

"De inschrijvingen verhinderen administratieve overlast"

geefs. Vanderschot: "Alle faculteiten waren het er over eens dat het systeem noodzakelijk was en zeiden dat de herexamens zo geoptimaliseerd werden voor ons. Voor bepaalde faculteiten is dat misschien zo, maar zeker niet voor de grote meerderheid. Veel examenmomenten liggen al vast ver voor het einde van het 2de semester."

Gosselink nuanceert: "Er wordt altijd op voorhand geanticipeerd welke lokalen nodig zijn. Vandaar dat een aantal momenten al zichtbaar zijn van in maart. Dat wil niet zeggen dat die momenten zo blijven als er minder in-

schrijvingen zijn, vandaar dat we die onmogelijk al kunnen bekendmaken of vastleggen."

De studenten blijven bij hun verzet. "We gaan blijven proberen om er iets aan te doen. Opnieuw, voor de grote faculteiten is die examenplanning zeker niet zo'n groot probleem. We willen een systeem waarbij mensen niet plots arbitrair worden uitgesloten," besluit Vanderschot.

De namen van de twee getuigen zijn fictief

Lezersbrief Studenten, waar is jullie respect voor elkaar?

De eerste weken van het academiejaar zijn weken vol feestjes, drank en seks. Dat is altijd zo geweest en dat zal, vermoed ik, altijd zo blijven. Woensdagavond passeerde ik bij het studentenwelkom in Leuven en zag daar het beest in veel studenten ontwaken.

Momenteel is mijn vierde jaar in Leuven al ingezet en dan maak je wel heftige dingen mee als je op stap gaat. Vechtpartijen, bewuste-loze mensen.... Noem het maar op en ik ben het wel eens tegengekomen. Nooit was ik zo verontwaardigd dan wanneer ik terugkwam van mijn avondje uit woensdag.

De concerten van het studentenwelkom duurden tot een uur of tien en erna besloot ik met mijn vriendinnen het feestje nog even verder te zetten in één van de vele cafés op de oude markt.

Midden in het café stond een groepje studenten en als ik de situatie goed kan inschatten, was het een groep eerstejaars. Enkele jongens waren al flink aangeschoten.

Op het moment dat ik hen passeerde, nam één van de jongens me langs achter beet bij mijn heupen en bonkte hij met zijn lichaam en penis 3 keer hard tegen me aan. Vervolgens stak hij, voor ik had

kunnen reageren, zijn hand in mijn rok. Ik draaide me vliegensvlug om, gaf de kerel een duw naar achter en riep dat hij van me af moest blijven.

De jongen stond omringd door een hoop vrienden, waaronder enkele meisjes. Hij wilde duidelijk zijn gezicht niet verliezen en lachte: "Als ge geen goesting hebt, loop dan door hé slet". Zijn vrienden, inclusief de meisjes barstten in lachen uit.

Mijn avond was verpest en ik keerde terug naar mijn kot. De hele situatie bracht me aan het nadenken. Was ik preuts omdat ik niet

kon lachen met de omstandigheden? Nee, dit kon toch niet?

Wat geeft die jongen het recht om mij midden in een café te betasten?

Waar ik dan nog het meest van onder de indruk ben, was het feit dat die meisjes erbij stonden en me recht in mijn gezicht uitlachten. Op zo een moment denk ik: waar is in hemelsnaam jullie zelf-respect?

Is de generatie van de nieuwe studenten al zo anders ingesteld dan ik of is dit gewoon een situatie die algemeen aanvaard geworden is? Dit is in mijn ogen echter al

een grote stap richting aanranding en dat hoeft ik niet te pikken.

Mijn doel van deze brief is gewoon om alle studenten, mannelijk én vrouwelijk, op te roepen om hier eens bij stil te staan. Waarom denk je dat je iemand mag aanraken op intieme plaatsen zonder toestemming? Dat is echt niet oké! Met andere woorden: toon respect en versier elkaar op de ouderwetse manier, desnoods met een wansmakelijke openingszin maar als-jeblijft niet op deze manier.

Een studente in Leuven.

Internationaal

KOEN VIDAL OVER ISRAËL, PALESTINA EN HET VREDESPROCES

"Ik wens Israël wijze en gematigde leiders toe"

Zelden behelsde een zomer zoveel bloedige conflicten als die van 2014. De recente ontwikkelingen in de Gazastrook zijn een nieuwe, pijnlijke episode in het conflict tussen Israël en Palestina. Vorige week leidde Koen Vidal, Chef Buitenland van De Morgen, een debat over het conflict.

JONAS POTESMANS

Begin juli ondernam het Israëlische leger Operation Protective Edge, waarbij veel burgers om het leven kwamen. Wat heeft deze operatie uiteindelijk teweeg gebracht?

Koen Vidal: «In de eerste plaats bracht dit conflict veel menselijke en materiële schade met zich mee. Daarnaast heeft het conflict de partijen nog verder uit elkaar verwijderd. Hoe kan een Palestijnse vader, die zijn kinderen en vrouw verloren heeft, ooit nog toenade-

opriep bij zowel vriend als vijand. Velen waren woedend en verontwaardigd, maar tegelijkertijd wilden de mensen weten waarover het conflict ging, wat de drijfveren van beide partijen waren en wat de geschiedenis van het conflict behelst. De feiten en cijfers zijn één ding, maar de toekomst en interpretatie is minstens van even groot belang.»

De verontwaardiging leidde bij zowel het pro-Israëlische als pro-Palestijnse kamp tot betogingen. Hoe percipieerde u deze sfeer?

Kwong Geung To

lijke praktijken. Maar men moet uitzoemen en het als een geheel bekijken. Deze herriescoppers belichamen de ware aard van de pro-Palestina betogers niet.»

Israël kreeg ook naast de demonstraties heel wat kritiek te verduren. Zo had Marc van Ranst het over de 'Gazacaust', Willy Claes zei dan weer dat het 'historische krediet' van de Holocaust op was. Zijn dat nog beschaafde meningen?

Vidal: «Ik heb respect voor Willy Claes en Marc van Ranst. Maar persoonlijk zou ik mij terugtrekken uit het denkkader van de Holocaust. Als je de jodenvervolgung en de oorlog in Gaza door elkaar begint te gebruiken wordt alles nog veel ingewikkelder.»

Hoe zag u de aanpak van België in dit conflict?

Vidal: «Er heerste een zekere behoedzaamheid en terughoudendheid om het debat aan te gaan. Wanneer verslagen van EU-observatoren en internationale missies zeer hard zijn voor de praktijken van Israël, doet men die mensen in conflictgebied oneer aan door die conclusies niet te vertellen. Die terughoudendheid stoort mij en is allesbehalve efficiënt. Zo vond ik dat de softe en terughoudende bewoording van minister van Buitenlandse Zaken Didier Reynders helemaal niet in verhouding stond tot wat er aan de gang was in de Gazastrook. Het kwam over alsof hij zich distantiëerde van het conflict, wat we niet mogen doen.»

Vredesproces

Hoe heeft deze zomer het vredesproces aangetast?

Vidal: «Het vredesproces bevindt zich nooit in een eenvoudige situatie. Het recente conflict

Verdediger van Israël gezocht

Afgelopen dinsdag organiseerde de Kring Internationale Betrekkingen een debat omtrent de recente ontwikkelingen in de Gazastrook. Het panel, onder leiding van moderator Koen Vidal, bestond uit de gerenommeerde figuren Anya Topolski, Ludo Abicht, John Nawas en Pieter Stockmans.

Een aantal dagen voor het debat publiceerde Joods Actueel een kritisch artikel over de partijdigheid van het panel. "Normaal gezien maakte Hans Knoop - bekend van de zaak Menten - deel uit van het panel, maar hij verwachtte als verdediger van het handelen van Israël evenveel spreektijd als de drie andere panelleden te samen. Zo'n voorwaarden konden wij niet accepteren," aldus Koen Vidal.

De afwezigheid van een individu genre Hans Knoop impliceerde dat er geen weerwerk tegen de overvloedige kritiek op *Bibi's Government* geboden kon worden en er eerder sprake was van een lezing dan een debat. (jp)

"Als je de jodenvervolgung en de oorlog in Gaza door elkaar begint te gebruiken wordt alles nog veel ingewikkelder"

ring tot Israël zoeken?»

Er is veel onenigheid over wat de werkelijke aanleiding voor het conflict was. Wat is die volgens u?

Vidal: «Zowel de Palestijnen als de Israëliërs geven andere verklaringen, van de moord op de drie Israëlische scholieren tot de nieuwe Palestijnse eenheidsregering Fatah-Hamas. Klaarblijkelijk is het eigen dat beide partijen een andere reden tot contestatie hebben, maar een ruzie raakt pas opgelost als de ene partij begrijpt waarom de andere partij niet tevreden is. En vice versa.»

Wat zorgde, in tegenstelling tot de vorige conflicten, dat Operation Protective Edge wereldwijd veel ophef veroorzaakte?

Vidal: «Het was een zelden geziene escalatie die veel emoties

Vidal: «Wel, meestal leiden escalaties van deze orde tot betogingen. In dit geval waren ze echter veel talrijker en krachtiger dan voorzien. Maar zolang de betogingen beschaafd verlopen, hebben ze hun waarde en kan men er enkel uit leren.»

Gazacaust

Bij enkele pro-Palestina betogingen werd de swastikavlag gespot, wat toch niet echt ordentelijk te noemen valt. Ondernijmt dit niet de Palestijnse wil tot overleg? Terwijl objectief gezien langs pro-Israëlische kant er beschaafd werd betoogd?

Vidal: «Wanneer hier de twee zijdes vergeleken worden, komt men in een contramine terecht. Het klopt inderdaad dat een kleine groep pro-Palestina betogers zich schuldig bevindt aan wansmake-

"Zeggen dat er geen vooruitgang geboekt is, is een eufemisme voor achteruitgang"

heeft naast een grote shock ook voor een enorme achteruitgang gezorgd. Aangezien men te kort op de oorlog zit, dient men een periode van stabiliteit in te lassen om terug op adem te komen. De hoofden moeten terug op kracht komen en geleidelijk aan dient dat te leiden tot een poging tot verzoening.»

Wat is hierin de rol van het Likoed-kabinet, onder leiding van Israëlisch premier Benjamin Netanyahu?

Vidal: «Hoe men het ook draait of keert, de kansen tot vrede zijn enorm geslonken onder dit kabinet. Zeggen dat er geen vooruitgang geboekt is, is in de werkelijkheid een eufemisme voor achteruitgang.»

Heeft het Midden-Oosten meer baat bij gematigde figuren, genre Yitzhak Rabin?

Vidal: «Ik heb een enorme voorkeur voor gematigde en wijze leiders. Individuen die de moed heb-

ben om tegen het volk te zeggen waar het op staat, het intellectueel vermogen bezitten om empathie te analyseren en daarmee rekening te houden en niet onderhandelen met enkel de eigen garanties in het achterhoofd. Zo'n leiders wens ik iedereen toe. Zeker Israël en Palestina.»

De tweestatenoplossing blijft hetgene waar we naar dienen te streven?

Vidal: «Men moet erkennen dat de Palestijnen recht op grondgebied hebben. Tegelijkertijd neem ik aan dat beide kampen naar vrede streven, wat impliceert dat je vroeg of laat toenadering moet zoeken. Het is echter een enorme oefening om een samenleving te creëren waarin empathie en respect voor elkaar vanzelfsprekend is. Uiteraard is het een proces dat veel tijd vergt, toch moet het kunnen leiden tot een samenleving waar men langs beide kanten de horizon op een vreedzame wijze steeds in het vooruitzicht stelt.»

Internationaal

STUDENTEN VINDEN HUN LIEF OP ERASMUS

“Ik kom heel vaak uit mijn comfortzone, omdat hij me er toe dwingt”

Een Erasmuservaring dient in de eerste plaats om andere culturen te ontdekken, veel bij te leren en misschien een andere taal onder de knie krijgen. Maar soms leidt het toch tot iets meer.

FEMKE BERTSCHÉ

In *the Erasmus impact study* uitgaande van de Europese Commissie, blijkt dat mensen die op Erasmus geweest zijn vaker een buitenlandse partner hebben. Zo heeft 33 procent van de ex-Erasmusstudenten een relatie met iemand van een andere nationaliteit, waarvan een kwart hun partner ook op Erasmus tegenkwam. Daartegenover hebben van degenen die nooit een internationale uitwisseling hebben gedaan, 13 procent een buitenlandse partner. Aan de andere

“Toch met een beetje vrees een relatie begonnen”

CEDRIC

kant hebben de zogenaamde mobiele studenten vaker ook geen relatie omdat ze zich minder snel willen binden.

Jaarlijks vertrekken er honderden KU Leuvenstudenten op Erasmus. Dus is het niet moeilijk enkele studenten te vinden die een lief vonden op verplaatsing. “Ik ben vorig jaar naar Zaragoza geweest en heb daar een Argentijnse leren kennen,” vertelt Cedric, student bedrijfscommunicatie.

“We zijn meer en meer beginnen op te trekken en het klikte goed. En zo toch met een beetje vrees een relatie begonnen omdat ik wist dat Argentinië niet echt bij de deur ligt. Maar toch gedaan, want je kunt dat uiteindelijk niet tegenhouden.”

Tijdsverschil

Christy komt uit Amerika en is dit jaar ingetrokken bij haar Vlaamse vriend Fabio. Nadat hij een semester in haar universiteit in *the States* had gestudeerd, zijn ze niet onmiddellijk een relatie begonnen. “Ik heb Fabio leren kennen in zijn laatste maand dat hij in Amerika bleef. We hebben elkaar die maand elke dag gezien en hij was mijn beste vriend. Ook toen hij terug in België kwam zagen we elkaar dagelijks op Skype, als vrienden,” vertelt Christy. Toch zijn ze later een relatie begonnen en is Christy dit jaar in Leuven aan een masterstudie begonnen. “Ik ben daarna op uitwisseling geweest naar Spanje en we dachten, nu we op hetzelfde continent wonen kunnen we er evengoed voor gaan,” lacht ze uitbundig.

Een multiculturele relatie is niet altijd een pretje. Naast de normale relatieproblemen zijn er ook enkele specifieke punten waarmee rekening gehouden moet worden. Zo is het tijdsverschil voor velen een probleem. “We hebben er regelmatig slaap voor moeten laten om elkaar te kunnen spreken,” vertelt Christy. “Vooral omdat we beiden een hele dag moeten werken.” Ook Sien, die een Colombi-

aanse vriend heeft overgehouden aan haar Erasmus in Duitsland, vindt het tijdsverschil maar niets. Daarnaast is een langeafstandsrelatie elkaar vooral hard missen: “Het moeilijkste vind ik het gemis en telkens weer afscheid moeten nemen. Want je weet dat het lang kan duren voor je elkaar weer ziet,” aldus Sien.

Breder perspectief

Maar een *Erasmuslief* biedt ook voordelen. “Ik heb nu heel goed en heel snel Spaans geleerd, door gewoon dag in dag uit Spaans te sms'en en te praten met haar,” weet Cedric. “Je leert ook een nieuwe manier van leven kennen. Ik heb nieuwe connecties en een heel nieuw netwerk in het buitenland. Je ziet voordelen voor je toekomst, waar je daarvoor nooit aan had gedacht. Ik heb een veel breder perspectief op de wereld gekregen, dankzij die relatie.”

Ook Christy werd een ander per-

“De culturele verschillen waren te groot”

JAVIER

soon door haar relatie: “Hij helpt me om nieuwe dingen te ontdekken. Ik kom heel vaak uit mijn comfortzone, omdat hij me er toe dwingt. Ik denk dat dat een van de beste manieren is om te groeien.”

Toch heeft niet elke relatie kans op slagen. Javier ontmoette vijf jaar geleden zijn Belgische vriendin op Erasmus in Denemarken. “Na enkele maanden heb ik besloten naar België

te verhuizen omdat ik haar zo graag zag. We zijn hier vijf jaar samen geweest, maar de culturele verschillen waren te groot. Ik ben mediterraan, latino zelfs en dat werkte niet altijd even goed met haar.”

“Daarnaast had ik het gevoel dat ik meer voor haar moest opgeven

dan zij voor mij wou doen. Ik had heel wat moeite om me aan te passen aan de Belgische cultuur. Ik moest werk zoeken en Nederlands leren,” vertelt Javier. “Als we nu samen verhuisd waren naar een derde land, dan waren er waarschijnlijk veel minder problemen geweest.”

Lezersbrief VVS, Speel niet met onze toekomst!

Afgelopen woensdag stak de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) opnieuw van wal met één van hun, alom gekende, ludieke acties. Een bestuurder ontsnapte aan een vergadering van de Vlaamse Interuniversitaire raad (VLIR), uit onvrede met de beperkte wil van de gesprekspartners om hen te betrekken in de gesprekken. Een lovenswaardig initiatief, niet? Alhoewel het wederom pijnlijk duidelijk maakt waar de weak spot van de Vlaamse studentenvertegenwoordiging dan écht ligt.

Als je wilt spreken, is het stuitend om het forum te verlaten.

Het is een beetje zoals een tweederangstiest eindelijk de kans krijgt het Sportpaleis plat te spelen, en dan halverwege zijn setlist er de stekker uittrekt en het podium verlaat. U kan zich indenken wat zijn groupies en fans van het eerste uur ervan zouden denken. Wel, laten die fans nu nét de verzameling Vlaamse studenten zijn. VVS laat haar achterban, en bij uitbreiding: alle studenten, hiermee meer dan ooit in de steek. Ik kan me moeilijk voorstellen dat ik de enige student ben die het vertrouwen in VVS verloren heeft. Een spreekbuis die niet spreekt, is ook maar een buis. Ofwel hol,

ofwel een ruim onvoldoende prestatie. 't Hangt er maar vanaf hoe je het lezen wil. Hoewel beide interpretaties ruimschoots waarheidsgetrouwheid kunnen claimen, me dunkt.

De tijd voor 'ludieke acties' van VVS is ruimschoots verstreken. Het gevoel bekruipt me dat niet enkel nog de dames en heren politici met onze toekomst aan het spelen zijn, maar dat het spel stilaan onthoofd wordt door wat nu nét mijn troeven -schoppen?- aas zou moeten zijn. Mijn vertegenwoordiging. Studentenvertegenwoordiger zijn is een eer, en die rol mag dan ook eerbaar gespeeld

worden. Niet met ludieke acties. Niet nu. Niet als de democratisering, de toekomst en de oriëntering van ons onderwijs de inzet van het spelletje is.

Heren bestuurders van de Vlaamse Vereniging van Studenten, aanklagen dat je niet gehoord wordt, doe je niet door weg te lopen als je wél gehoord wordt. En al helemaal niet om dan, op zogenaamd ludieke wijze, met een WC-borstel te gaan praten. Het ludieke van het geheel ontgaat me volledig. U heeft de stem van meer dan 200 000 studenten op ludieke wijze vermoord. De uitgestoken hand die u aangereikt

werd, hebt u geweigerd. Hoogstwaarschijnlijk zal ik u volgende keer weer horen roepen dat u niet mag meepraten. Ik kan het uw gesprekspartners nog moeilijk kwalijk nemen. Heren bestuurders van de Vlaamse Vereniging van Studenten, uw verantwoordelijkheid is groot. Uw lichtvoetige houding met dewelke u deze verantwoordelijkheid draagt is een schandelijke aanfluiting van elke student in Vlaanderen. Daarom zeg ik u, met enige nadruk: speel niet met onze toekomst!

Naam en adres bekend bij de redactie

Sociaal

“Think between the boxes”

De lustrumviering van het Metaforum, de denktank van de KU Leuven, kon uitpakken met een erudiet panel. Onder leiding van vox populi Marc Reynebeau filosofeerden Jean Jacques Cassiman, Chantal Mathieu, Conny Aerts, Philippe Van Parijs, Frank Vandenbroucke, Mark Waer en Rik Torfs over de verwevenheid tussen wetenschap en maatschappij.

JONAS POTEMANS

Het Metaforum Leuven werd in 2008 opgericht als "overkoepelend verband dat een ruimte wil creëren waar men vanuit wetenschappelijke inzichten met verbeelding, non-conformistisch en kritisch denkt en discussieert over relevante maatschappelijke vragen." Met deze filosofie in het achterhoofd, kreeg Metaforum de afgelopen jaren heel wat aandacht. Al was dat niet evident.

“Vijf jaar geleden vond men ons naïef. Academics zouden hier geen tijd of interesse voor hebben”

ERIC SCHOKKAERT
(VOORZITTER METAFORUM)

“Vijf jaar geleden was er niets. Slecht een aantal individuen identificeerden zich met dit project. Toen vond men ons naïef. Velen dachten dat academics hier geen tijd of interesse voor hadden. Ik verwijs vriend en vijand graag naar de 27 gepubliceerde Metaforum-teksten. Klaarblijkelijk dien ik veel mensen te bedanken voor deze evolutie. In het bijzonder voormalig rector Mark Waer, om ons op de kaart te zetten, en huidig rector Rik Torfs, om ons ruimte tot ontwikkeling te bieden,” aldus Eric Schokkaert, voorzitter van het Metaforum.

Wetenschap of politiek?

Toch blijven Schokkaert en zijn team nuchter. Ze beseffen maar al te goed dat er nog veel werk aan de winkel is. “An sich veranderen we de maatschappij niet, maar we trachten wel onze maatschappelijke impact te vergroten. We doen dit door individuen met verschillende argumenten bij elkaar te brengen, wat leidt tot een hogere kwaliteit van argumentatie. Daarnaast investeren we in het netwerk met de *civil society*, en niet zozeer met beleidsmakers of politici.”

De sprekers belichaamden elk gedrevenheid en toekomstperspectief. Voormalig rector Mark Waer hield een pleidooi voor *between the boxes* denken. Dat impliceert in zijn optiek interdisciplinaire creativiteit. Waers visie werd gedeeld door Jean-Jacques Cassiman, die interdisciplinariteit, als kind van het Metaforum, alsmat ziet groeien.

Ook Philippe Van Parijs draagt creativiteit hoog in het vaandel. Voor hem was het Metaforum een instrument om louter utopisch te denken en zich los te koppelen van de werkelijkheid. Frank Vandenbroucke bleef iets nuchterder en pleitte voor meer onafhankelijke wetenschap van de politiek en geen "als wetenschap verpakte" politieke overtuiging. Dat laatste vindt hij naar eigen zeggen terug in *The Spirit Level: Why More Equal Societies Almost Always Do Better* van Wilkinson en Pickett.

HET VEERHUIS HELPT DRUGGEBRUIKERS

“Zelfs chirurgen zitten aan de cocaïne”

Het Veerhuis is een hulpcentrum voor druggebruikers in Leuven. Hulpverlener Gilles Debie geeft meer uitleg over de gratis begeleiding.

FEMKE BERTSCHÉ

Wat doen jullie in het Veerhuis precies?
Gilles Debie: «Wij werken hier met een team van hulpverleners, dokters en psychologen met mensen die problemen hebben met illegaal druggebruik. Mensen kunnen hier terecht voor psychosociale begeleidingen. Concreet gaan wij per geval na wat er juist aan de hand is, want het druggebruik is vaak niet het enige probleem. Daarnaast kunnen mensen hier naar de dokter, voornamelijk voor medische vragen, maar ook voor ons methadonprogramma dat dient om af te kicken van heroïne.»

“Er komt heel veel druk op studenten af”

«Wat we ook doen, en dat begrijpen mensen niet altijd even goed, is ons spuitenruilprogramma. Mensen krijgen propere spuiten en kunnen hun gebruikte hier veilig deponeren. Waarom doen we dat? Omdat ze zo geen andere mensen kunnen besmetten met spuiten die worden doorgegeven. Ze blijven zelf oké, ze hebben geen wonden en de spuiten komen ook niet op straat terecht, waar mensen zich aan kunnen prikken.»

Wie komt er hier zoal?

Gilles: «Onze grootste groep zit tussen de 28 en 38 jaar en dat zijn mensen uit alle sociale klassen en inkomensgroepen. Zelfs chirurgen gebruiken coke. Mensen denken vaak dat wij hier alleen maar *marginalen* zien, maar dat is niet zo. We zien ook mensen uit de middenklasse, leerkrachten, dochters en zonen van gewone mensen, studenten, het kan allemaal.»

Professoren?

Gilles: «Dat zou wel eens heel goed kunnen dat daar ook iemand bijzit die gebruikt. Mensen uit de hoogste sociale klassen zullen eerder bij betaalde professionelen hulp zoeken. Maar we zien ze hier wel, omdat ze de anonimiteit wel appreciëren.»

Studenten

Jullie zitten in Leuven, zien jullie ook veel studenten?

Gilles: «Ja, wij zien ook regelmatig studenten. De meesten mensen die hier komen zijn relatief jong. We spreken dan meestal over cannabisgebruik, maar daar zit vaak ook al wat speed of XTC bij. Ook vooral uitgaansdrugs gecombineerd met alcohol. Doorheen het schooljaar komen er ook meer en meer aanmeldingen.»

Je zou denken dat studenten of mensen met belangrijke functies slimmer zijn dan dat?

Gilles: «Ja, maar er komt ook heel veel druk op hen af. Studeren, deadlines

halen, examens maken, bij verenigingen zitten, een sociaal leven. Mensen zoeken het niet altijd zelf. Het is ook een leeftijd waar velen willen experimenteren. Dat geldt ook voor drinken en roken. Sommigen kunnen daarna gewoon verder gaan met hun leven. Bij anderen wordt het gebruik een probleem.»

Invloed

Kunnen zij nog functioneren als student?

Gilles: «Sommigen wel, anderen niet. Het is vaak niet aan hen te zien dat er iets aan de hand is. Er zijn heel veel gebruikers die het kunnen combineren en bijvoorbeeld alleen in het weekend iets nemen. Zij studeren door de week perfect. Maar als ze langs hier komen wil dat zeggen dat het invloed heeft op hun leven. Bovendien is het ook bij elke persoon anders.»

“We zien hier ook professoren, omdat ze de anonimiteit op prijs stellen”

Zijn er manieren om het druggebruik toch op te merken?

Gilles: «Het is moeilijk om te zien. Mensen studeren soms niet meer, missen op regelmatige basis lessen of zijn heel moe. Maar dat kan uiteraard aan andere problemen dan druggebruik liggen.»

Sociaal

SEKSISME EN GENDERBELEID AAN ONZE UNIVERSITEIT (DEEL 1)

“Ik durfde geen nee zeggen, want hij was mijn professor”

Rector Rik Torfs wil de seksismewet afschaffen. Vice-rector Diversiteit Katlijn Malfliet klaagt de vrouwonterende campagne van P-Magazine aan. Maar hoe zit het met seksisme en genderbeleid aan deze universiteit? Deze week: grensoverschrijdend gedrag aan de KU Leuven.

THOMAS CLIQUET,
YENTL COOREMAN
EN SAM RIJNDERS

Stel je voor: je hebt les in een kleine groep, in een benauwd lokaal. Achteraf vraagt de professor je of je volgende week samen wat wil gaan drinken. Het overkwam Eva*. “Ik durfde geen nee zeggen, want hij was mijn professor. Hij moest me nog beoordelen.” Op aanraden van vrienden zegde Eva de afspraak af. “Maar de les erop was ik meer en meer op mijn ongemak. Zeker toen hij oogcontact maakte.”

Tijdens pauzes vluchtte ze sindsdien het lokaal uit. Na de les kon ze niet snel genoeg weg zijn. “Toen hij tijdens het laatste college foto’s van ons maakte, waarvan extreem veel van mij, werd het pas echt *creepy*. Gelukkig had ik geen mondeling examen van de man.”

Het is slechts één van de getuigenissen van grensoverschrijdend gedrag die *Veto* verzamelde. Zo vertelt een andere student over een professor die tijdens een hoorcollege de spot met de zwangerschap van een medestudent dreef.

Angst voor wraak

Sinds 1999 huisvest het rectoraat een meldpunt Gender en Diversiteit. Dat ontving al een dertiental klachten over seksisme, vertelt verantwoordelijke Heidi Mertens. “Daarvan hadden er tien betrekking op personeelsleden en maar een drietal op studenten.” Al zijn er ook vertrouwenspersonen in het Studentengezondheidscentrum. “Heel wat studenten gaan daarheen, want dat is laagdrempeliger.” Van het Studentengezondheidscentrum kreeg *Veto* geen cijfers.

Angst voor represailles houdt heel wat studenten en onderzoekers tegen om een klacht in te dienen, weet Mertens. “Klachten kunnen anoniem en wij garanderen vertrouwelijkheid. Desondanks zijn ze soms identificeerbaar. Wanneer een doctoraatsstudent over ongepast gedrag van haar promotor klaagt, weet die meteen van wie het komt. Daarom gaan we zeer voorzichtig en in overleg met de melder te werk.”

Dat taboe dreef filosoof Anya Topolski ertoe de webpagina Sassy (*Sharing Academic Sexism Stories with You*) op te richten. “Bijna niemand durft erover te spreken,” zegt ze. “Voor iedereen die tussen een master en een vaste benoeming zit

hoogleraar zit, is zo’n klacht gevaarlijk.”

Sinds Sassy in maart van start ging, vertelden een vijftigtal slachtoffers anoniem over hun ervaring met seksisme. Hoofdzakelijk onderzoekers en professoren, al benadrukt Topolski dat ook studenten welkom zijn. “Verrassend genoeg komen de

Nog opmerkelijker was dat Bracke’s beoordelingscommissie enkel uit blanke, oudere mannen zonder enige achtergrond in genderonderzoek bestond. Al helemaal frappant was dat de gebuisde socioloog nadien probleemloos in Harvard aan de slag kon.

Volgens Topolski heeft Brackes verhaal, dat uitkwam in de week van de rectorverkiezingen, voor een kentering gezorgd. “Haar verhaal is geen alleenstaand geval, maar wel veruit het ergste dat ik ooit gehoord heb. Dat het gebracht werd, heeft tal van anderen moed gegeven om ook te spreken.”

Uit het dossier zijn alvast lessen getrokken, zegt Katlijn Malfliet, vice-rector Diversiteit en voormalig decaan van de faculteit Sociale Wetenschappen. In de beoordelingscommissie van de faculteit zitten nu

pelijk steeds meer aanvaard is,” besluit Mertens. Naast *Veto* publiceerden ook verschillende kringblaadjes kwetsende teksten.

Braindrain

Wanneer slachtoffers klacht durven indienen, blijven die gelukkig niet zonder gevolg. In het verleden toonde de KU Leuven al dat het haar menens is. Vier academici werden overgeplaatst, met vervroegd pensioen gestuurd of ontslagen, berichtte *De Morgen* in 2012.

Zo ver is het meldpunt Gender en Diversiteit nog niet gegaan, zegt Mertens. Daar tracht men in de eerste plaats te bemiddelen tussen dader en slachtoffer. “Vaak kwetsen die uitspraken onbewust. Dialoog kan dan voor beterschap zorgen.” Klachten waar een strafrechtelijke meldingsplicht op rust, heeft ze nog niet ontvangen.

Ook Topolski meent dat onwetendheid vaak een bron is van problemen. Ze waarschuwt voor de gevolgen wanneer ontoelaatbaar gedrag onbestraft blijft. “Sommigen vertrekken gewoon, omdat ze vinden dat de sfeer niet langer leefbaar is,” stelt Topolski vast. “Een academicus moet kunnen uitblinken. Dat kan niet in een omgeving waar je je niet goed voelt.”

Op het rectoraat beseffen ze het belang van de problematiek, al is er volgens vice-rector Malfliet beterschap. “Ook de academische wereld ontsnapt niet aan seksisme. Dat gaat dikwijls over doctoraatsstudenten, maar ook over professoren en studenten. Ongepast gedrag van profeten tegenover studenten komt nu veel minder voor dan vroeger, daar ben ik zeker van,” aldus Malfliet.

Toch is er volgens haar geen nood aan een universiteitsbreed plan tegen seksisme. “We bespreken het en pakken het ad hoc aan. Is er een overleg en debat op beleidsniveau nodig? Dat hangt van het aantal gevallen af. Tot nu toe is het aantal aangegeven gevallen te gering.”

Mertens, verantwoordelijke van het meldpunt, vindt wel dat er nog meer gedaan kan worden. “We hebben een basis, maar moeten daar nog veel verder in gaan, zodat signalen bij ons komen. Vooral studenten vinden moeilijk de weg.”

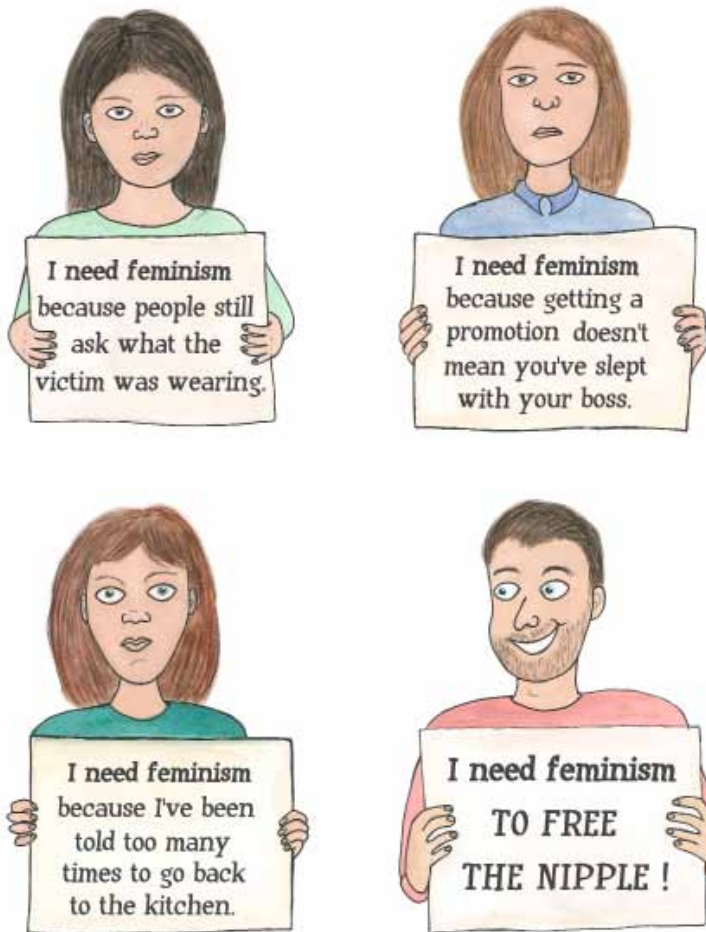
Daarin kunnen volgens haar ook studentenorganisaties een rol spelen, naast de academische overheid. “Het zou fantastisch zijn, mochten studentenorganisaties hun verantwoordelijkheid opnemen. Zij zijn het laagdrempelig contactpunt bij uitstek,” benadrukt Mertens.

Bij de Leuvense studentenkoepel LOKO zijn er alvast geen plannen in die richting. “Er is ook geen vraag naar. Maar mocht dat zo zijn, dan zijn wij bereid tot actie,” laat coördinator Sociaal Elly Suys weten.

*Eva is een gefingeerde naam

Volgende week deel twee.

Waarom zijn er geen vrouwelijke decanen? Hoe machtig is Malfliet?

meeste verhalen uit humane wetenschappen. Vooral de faculteiten filosofie en rechten hebben een probleem.”

Zowel bij Sassy als bij het meldpunt Gender en Diversiteit maken ongepaste opmerkingen over zwangerschap of uiterlijk het leeuwendeel van de klachten uit. Blijkbaar verhoogt onderzoek doen naar gender ook het risico, stelt Topolski vast. Typerend daarvoor zijn de lotgevallen van socioloog Sarah Bracke, die twee jaar geleden haar verhaal in deze krant deed (zie *Veto* 3924). Bracke kreeg geen vaste benoeming aan de KU Leuven, omdat haar onderzoek te veel op gender zou focussen. Vreemd, want gendermainstreaming of een systematische aandacht voor gender is doodnormaal in sociologisch onderzoek, stelde Bracke in *Veto*.

alvast een aantal vrouwen. “We gaan trouwens aan de hele universiteit de beoordelingscommissies systematisch doorlichten naar samenstelling, transparantie en criteria.”

Seksisme kan dus heel wat vormen aannemen. Van profen met losse handjes tot aanwervingsprocedures die om onverklaarbare redenen mislopen. Maar ook *Veto* moet de hand in eigen boezem steken. Een opiniestuk in deze krant zorgde vorig jaar voor klachten bij het meldpunt Gender en Diversiteit. “De reacties stroomden toen binnen van medestudenten, Leuvenaars en onderzoekers,” vertelt Mertens. In het stuk trok de auteur van leer tegen feministen oftewel “neopuriteine, gekrenkte dominatrices met een historisch minderwaardigheidscomplex”. “Het duidt op de gevoeligheid voor een ironisch seksisme, dat maatschap-

“Voor iedereen die tussen een master en een vaste benoeming zit, is een klacht gevaarlijk”

ANYA TOPOLSKI
(OPRICHTER SASSY)

“Na een opiniestuk in Veto stroomden de klachten binnen”

HEIDI MERTENS
(MELDPUNT GENDER EN DIVERSITEIT)

Waar terecht met klachten?

Het meldpunt Gender en Diversiteit vindt je op www.kuleuven.be/diversiteit/meldpunt.

Je kan je verhaal kwijt bij Sassy op www.academicsexismstories.be.

Of ga langs bij de vertrouwenspersoon in het Studentengezondheidscentrum: <http://www.kuleuven.be/studentenvoorzieningen/gezondheid/vertrouwenspersoon.html>.

Vorige week verzame
aan het Martelarenpl
tegen IS, dat de stad
volking bedreigt.

Gesteld

FOTO'S: MARGOT HOLLEVOET

elden Koerden zich
ein. Zij willen actie
Kobani en haar be-

Student

Contrast

SPORT

De Leuvense kringen zijn van vele markten thuis. Daarom gaan we op zoek naar de contrasten. Waar hebben twee kringen radicaal verschillende opvattingen over?

“Wij kunnen enkel nog verliezen”

Tussen de veertig Leuvense kringen is er een grote verscheidenheid. Wat de ene absoluut niet kan, is voor de ander een fluitje van een cent. Deze week laten we Chiel van Horenbeek en Helena Aerden, sportpresessen van Psychologische Kring, en Bart Moons en Jana Mathues, sportpresessen van Apolloon, aan het woord. **Catherine Hechter**

Psychologische Kring

Hoe pakken jullie de 24 urenloop aan?

Chiel: «Tijdens de eerste week zijn we begonnen met Start to Run, waar ongeveer dertig meisjes aan meedoen. Dat willen we de rest van het semester nog volhouden.»

Helena: «Voor de sfeer en gezelligheid zijn belangrijk, want we willen ons amuseren. Psychologische Kring gaat niet meteen voor de snelste prijs of voor het meest aantal rondjes. Wat we vooral willen, is de 24 uur vollopen. Het is geven en nemen. We willen niemand buitensluiten en we vinden dat iedereen een kans moet krijgen. Daarvoor eindigen we graag op een lagere plaats.»

Chiel: «De sfeer is belangrijker dan de rangorde. Veel kringen laten studenten, die niet onder twee minuten een rondje kunnen lopen, niet toe. Als wij dat zouden doen, dan zouden we maar 12 uur lopen. (lacht) Als iemand vier minuten doet over een toer, is dat oké. Deelnemen is belangrijker dan winnen.»

Hebben jullie veel supporters?

Chiel: «Ja, ook van de andere kringen. Ik herinner me vorig jaar dat iedereen me aan het aanmoedigen was tijdens mijn ronde. Psychologische Kring is de underdog en het is zalig wanneer iedereen voor ons aan het roepen is.»

Is sport belangrijk voor Psychologische Kring?

Chiel: «Voor het amusement is belangrijk. We

doen al jaren mee aan de Interfacultaire Beker. Vaak geraken we zelfs tot in de halve finale, dus zo slecht zijn we niet.»

Helena: «Het is soms moeilijk om een ploeg samen te stellen. We kunnen ook natuurlijk opgeven en geen ploeg zoeken om mee te doen, maar dan sluit je die paar mensen uit die wel willen participeren. Als de Psychologiestudenten willen sporten, dan zorgen wij ervoor dat ze kunnen sporten.»

Welk advies zou je graag aan andere kringen geven?

Helena: «Advies kunnen wij niet echt geven, want iedereen doet het op zijn eigen manier.»

Chiel: «Wij gaan eerder voor het 'sportieve', maar dan in de zin van leuk en plezier! (lacht) Maar een kring zoals Apolloon doet het goed, door hun eerste plaats zoveel jaren te behouden. Wij gunnen het hen wel. Een ideale top vijf hebben wij alleszins niet in gedachte.»

Waarom heb je gekozen voor de functie sport?

Helena: «Sport is awesome! Sport is voor iedereen, niet alleen voor de jongens. Iedereen kan sporten en iedereen wil sporten. Ons doel is om ervoor te zorgen dat het leuk blijft.»

Catherine Hechter

Apolloon

Hoe pakken jullie de 24 urenloop aan?

Bart: «Het sportteam is sinds mei bezig met de voorbereidingen. Nu proberen we vooral studenten te overtuigen om voor Apolloon te komen lopen. De eerstejaars hebben geen idee wat de 24 urenloop inhoudt. Ook willen we veel supporters lokken, want dat stuurt de lopers vooruit.»

Hebben jullie veel supporters?

Jana: «Supporters zijn enorm belangrijk, daarom geven wij supportersprijszegen weg. Een massa is ook veel aangenamer voor de lopers. Dan zit de sfeer erin, en mensen zijn geneigd om de volgende dag terug te komen.»

Bart: «Apolloon staat net in een bocht, dus het laatste stuk is recht. Op dat moment heeft de loper bijna een hele toer gelopen en is hij helemaal kapot. Als je dan de supporter-smassa ziet en hoort, krijg je een boost en kan je blijven gaan. Die boost is geweldig, het is een van de beste gevoelens ter wereld. Bij andere kringen zie je één rij supporters, bij ons zie je een massa.»

Wat verwachten jullie?

Bart: «Dat we gaan winnen! Dat is het doel, het moet. Anders kunnen wij een jaar niet meer in de Zak komen. Er is veel druk. Eigenlijk kunnen

wij enkel nog maar verliezen, want iedereen verwacht dat we als eerste zullen aankomen.»

Is sport belangrijk voor Apolloon?

Bart: «Ja, enorm belangrijk. Wij zijn dé sportkring van Leuven en dat moeten we blijven promoten. Ja, het is een cliché, maar geen slechte om mee te dragen.»

Welk advies zou je graag aan andere kringen geven?

Bart: «Dat ze enthousiaster moeten zijn. Soms denken ze "wij kunnen toch niet winnen, het heeft dus geen zin". Als je zo'n mentaliteit overbrengt naar je leden, gaan die ook minder enthousiast zijn.»

Kan elke Apollooner supersnel lopen?

Jana: «Nee, dat is helemaal niet waar. Veel meisjes studeren Revalidatiewetenschappen, en wij hebben niet veel sport. Wij worden ook niet getraind om te lopen.»

Bart: «Iedereen denkt dat als je sport kan, je ook goed kunt lopen. Maar dat klopt niet. Iemand die bijvoorbeeld gymnastiek doet, focust niet op het conditionele. Dat zijn ook topsporters, maar ze kunnen niet per se snel een rondje lopen. Omgekeerd telt ook, het is voor mij een enorme uitdaging om aan een rekstok te hangen.»

Waarom heb je gekozen om sportpreses te worden?

Bart: «Ik ben sportverslaafd. Alles in mijn leven draait rond sport: mijn hobby's, mijn studies... Sport is gewoon een zalig concept.»

“De sfeer tijdens de 24 urenloop is belangrijker dan de rangorde”

“Wij allemaal snel lopen? Nee, er studeren veel meisjes aan onze faculteit”

Student

CAPOEIRA OP WEDNESDAY SPORTFEVER

Dansen en vechten op Braziliaanse beats

Het moet niet altijd voetbal of wielrennen zijn. Elke woensdag kan je op Wednesday Sportfever een exotische sport uitproberen. Capoeira beet de spits af.

CATHERINE HECHTER

Wednesday Sportfever, een initiatief door de Sportraad KH Leuven en LOKO Sport, is weer van start gegaan. Sporten zoals schermen, lasershooten, duiken en urban golf komen aan bod.

Pieter Put, LOKO sportcoördinator, verduidelijkt: "Met Wednesday Sportfever kunnen we vrij breed gaan. Dat kan via een sport zoals lasershooten, waar er veel gelopen wordt. Ons doel is niet zozeer dat mensen aan sport doen, wel dat ze fysiek actief zijn."

Fysiek actief was de les capoeira alleszins wel. Mestre Dendê, de instructeur, maakte het de deelnemers niet makkelijk. Na tien minuten waren de meesten al buiten adem. Ingewikkelde poses, steunen op één been en één arm en constant in squathouding blijven was wat ons te wachten stond. Ook werd de hele les opgevrolijkt door Braziliaanse muziek om ons in de sfeer te brengen. Alleen een koude cocktail met rietje ontbrak.

Mestre Dendê, die op zijn tiende is begonnen met de Braziliaanse

gevechtscunst, was ervan overtuigd dat elke student een professionaal zou zijn aan het einde van zijn les. Het was intensief, maar door zijn intensieve begeleiding kreeg je ook de smaak van de sport te pakken.

Put: "Onze hoofddoelstelling is inderdaad studenten de kans geven om met zo veel mogelijke sporttakken of vrijetijdsactiviteiten kennis te maken. Zo hebben ze elke week hun fysieke activiteit."

In de les capoeira waren we met een dertigtal, maar volgens Put ko-

Serena Corio

Alleen een koude cocktail met rietje ontbrak

men er soms honderd mensen naar een evenement. "De studenten moeten zich niet altijd inschrijven. Maar bij sommige evenementen wordt dat gevraagd om te voorkomen dat er te grote groepen zijn. Bijvoorbeeld bij lasershooten vragen we dat altijd."

"Alle studenten met een sportkaart kunnen meedoen. Zonder sportkaart is het ook toegankelijk, maar dan vragen wij een toeslag van twee euro. Dat is de prijs van een dagsportkaart." Aan de stijfheid de dag nadien te voelen, was het zeker de twee euro waard.

Wel geld voor topsport

De KU Leuven gaat met steun van de Vlaamse overheid een nieuwe atletiek- en balsportenhallen bouwen in het sportkot. Opmerkelijk, gezien de universiteit voor forse besparingen staat.

BRECHT CASTEL

Binnenkort start op de plaats van de springstanden in het sportkot de bouw van een nieuwe atletiekhal. Het gebouw zal naast vier sprintbanen van 85 meter ook plaats bieden aan hoog- en polsstokspringers. Bij het begin van volgend academiejahr zouden de werken afgerond zijn.

Daarnaast komt er tegen 2017 een topsporthal voor balsporten op de plaats van de huidige tennisterreinen met gravel. Deze gravelterreinen worden verplaatst naar de huidige betonnen tennisbanen, die zullen verdwijnen. De balsportenhallen zal ook ruimte bieden voor het sportmedisch adviescentrum en een ondergrondse parkeergarage.

Het hele project kost 11 miljoen euro. De KU Leuven betaalt de hoofdmoot van zeven miljoen euro, het Sportcentrum legt een miljoen bij en de overige drie miljoen komt

van subsidies. Vicerector Studentenbeleid Rik Gosselink laat weten dat de kosten al geraamd zijn. "De komende besparingen gaan geen invloed hebben op deze investering."

Volleybal en atletiek

Leuven wordt op deze manier het Vlaams topsportcentrum voor volleybal en atletiek. Schepen van Sport Els Van Hoof vindt deze keuze van de regionale overheid zeer logisch. "Leuven heeft met DCLA (*Daring Club Leuven Atletiek, red.*) en Gaston Roelants een lange atletiektraditie. Bovendien traint de nationale vrouwenvolleybalploeg al lang in de Leuvense Sportoase."

Naast topsport zullen de nieuwe complexen ook gebruikt worden door gewone studenten en Leuvense sportclubs. "Leuven zal deze zalen 's avonds huren voor de

Leuvense clubs," aldus Van Hoof. "Nieuwe infrastructuur zorgt trouwens voor nieuwe inschrijvingen bij die clubs. We hebben dat duidelijk ondervonden met de Sportoase."

Vicerector Gosselink wil de atletiekhal ook gebruiken voor recepties en proclamaties. De proclamaties vinden momenteel nog plaats in het gebouw De Nayer en een tent die elke zomer naast dat gebouw opgetrokken wordt.

Het lijkt erop dat de hallen met topsporters, gewone studenten en Leuvense clubs sterk bezet zullen

zijn. Gosselink ziet er geen graten in. "De periodes dat de KU Leuven zelf gebruik wil maken van de zalen zullen niet overlappen met de topsport. Bovendien wordt de totale capaciteit van het sportkot uitgebreid."

Groen dak

Vier banen van 85 meter lijkt een zwaktebod als het gaat over een indoor atletiekhal, maar dit zou toch moeten volstaan. Er is ook geen plaats voor een groter complex, omdat het groene karakter van het sportkot behouden moet blijven. In dit kader krijgt de atletiekhal een groen dak. Voor de bouw van de balsportenhallen zullen mogelijk wel enkele bomen gerooid moeten worden.

Hordenloper en student aan de KU Leuven Tim Rummens is alvast blij met de nieuwe hal. "We kunnen zo'n topsporthal zeker gebruiken. Als het sneeuwt in de winter kunnen we niet trainen in Leuven en moeten we naar Gent uitwijken. Als je wekelijks een paar keer naar daar moet, is dat zeer belastend."

"De komende besparingen gaan geen invloed hebben op deze investering"

RIK GOSSELINK (VICERECTOR)

STUDENT

Persvers

Quiz tegen kanker

Eén presentator, drie teams, en drie BV's in een koker. Klinkt dit quizrecept je al bekend in de oren? De organisatie "Vriendtjes Tegen Kanker" en het Leuven Universitair Fonds gebruikten het bekende format ten voordele van kankeronderzoek aan het UZ Leuven. Op 7 oktober kwamen teams van de Faculteiten Letteren, Geneeskunde en Economie-Bedrijfskunde samen in de PDS-aula. Onder het alziend oog van Rik Torfs verdedigden ze hun eer met hulp van Klaas Delrue, Els De Schepper en Bart Cannaeerts. Ook de toeschouwers maakten kans op verschillende prijzen, en konden daarna de avond afsluiten met een fuif in de Blauwe Kater.

Hamburgerkeet met humor

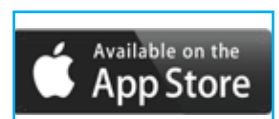
Elke eerste dinsdag van de maand organiseert de vrijzinnige studentenclub Libertus een *comedy night* op de tweede verdieping van McDonalds. Deze maand konden de Leuvense studenten Xander De Rycke aan het werk zien met een deeltje van zijn nieuwe zaalshow "10 jaar bezig, 2 uur grappig". Voor de volgende editie heeft Libertus trouwens nog enkele bekende comedians in petto, waaronder Michael Van Peel.

Dansende dokters

Hoera, Medica viert feest! De kring der geneeskunde en andere helende studenten wordt zestig jaar. Dat viert ze met nieuwe T-shirts, een banner voor Doc's Bar en een verrassing die we niet mogen onthullen, op straffe van lijfstraffen. Rond 10 november volgt de Jubileumweek met een cantus die, als we praeses Victor Mazereel mogen geloven, Leuven niet snel zal vergeten. Wordt ongetwijfeld vervolgd! (wvm)

Meer dan papier

Lees Veto ook op onze iPad-app, op Quivr, of online op www.veto.be

Student

“Vaak is er meer schade dan buit”

Op 19 september werd in het Erasmus-huis op de faculteit Letteren ingebroken. Niet de eerste keer dat ze daar ongewenste bezoekers over de vloer krijgen. Kampt onze universiteit met een inbraakplaag?

PAUL-EMMANUEL DEMEYERE

Eerst en vooral zijn er de cijfers van de Leuvense politie. Vorig jaar waren er in de gebouwen van de KU Leuven twaalf inbraken en negen pogingen tot inbraak.

Danny Van Herck, hoofd van de dienst schoonmaak en beveiliging, relateert de cijfers. “In de gebouwen van de KU Leuven wordt er minder ingebroken dan in andere gebouwen in Leuven. Ook Mark Vranckx, woordvoerder van de Leuvense politie, stelt dat gebouwen van de KU Leuven niet meer of minder worden gevisieerd dan andere gebouwen.

“Een publiek toegankelijk leslokaal op de achtste verdieping van het Erasmushuis? Geen verstandige beslissing uit het verleden”

MARK VRANCKX
(WOORDVOERDER POLITIE)

Van Herck merkt op dat er bij een inbraak vaak veel schade, maar relatief weinig buit is. “De mensen zijn dan ook voorzichtiger geworden en bergen dure zaken zoals een laptop nu beter op.” Inbrekers zijn vooral uit op cash geld. De universiteit probeert daarom zo weinig mogelijk harde cash in huis te hebben. “Aan de studenten wordt zoveel mogelijk gevraagd om met Bancontact te betalen.”

Preventie

Volgens Vranckx doet de politie alles wat ze kan om de inbraken tegen te gaan. “Wekelijks brengt een werkgroep informatie over inbraken in Leuven samen.” Daardoor kan de arm der wet gecoördineerd te werk gaan. “Als we merken dat er in een bepaald gebied meer inbraken zijn, dan zullen we bijvoorbeeld meer patrouilles in burger op pad sturen.”

De KU Leuven blijft niet bij de pakken zitten en neemt ook zelf maatregelen. “Wij nemen fysieke en elektronische maatregelen om inbraken te voorkomen,” meldt Van Herck. Welke die zijn, kan hij niet vertellen.

Nieuwere gebouwen zijn sowieso al beter beveiligd. “Bestaande gebouwen beveiligen ligt iets moeilijker, zeker als het gaat over historische gebouwen.” Een ander probleem volgens Van Herck is het feit dat de toegankelijkheid moet gegarandeerd worden.

Ook de indeling van lokalen houdt soms een veiligheidsrisico in. “De aanwezigheid van een publiek toegankelijk leslokaal op de achtste verdieping in het Erasmushuis is volgens mij geen verstandige beslissing uit het verleden.” Preventie blijft dus belangrijk. “De politie blijft er op hameren om alles goed af te sluiten, de gelegenheid maakt de dief,” zegt Vranckx.

STEWARDS VERDEELD OVER NIEUWE FAKBARCODE

“Ik haat stewards!
Iedereen haat stewards!”

Niet vreemd opkijken wanneer u vorige donderdag vicerector Studentenbeleid Rik Gosselink en schepen voor studentenzaken Bieke Verlinden (sp.a) zag stewards. Eerder trokken ze er met studentenflik Nick Vandebussche en een delegatie van studentenkoepel LOKO op uit om lolly's uit te delen voor de Oktobercampagne tegen nachtlawaai.

MARIJKE VANDERSCHOT

Na de tocht door Leuven was het aan Gosselink en Verlinden om zelf de stewardjas aan te trekken. Voor de deuren van Pavlov, HdR en Politika spoorden zij studenten aan om de nieuwe fakbarcode na te leven. Ondertussen polsten wij even bij andere stewards hoe de fakbarcode onthaald werd: “Het is lastig om streng te zijn bij de toegang. Als er vijf studenten binnen willen met een studentenkaart en een zesde persoon er geen heeft, is het niet eenvoudig om die ene persoon de toegang te weigeren. Op dit moment doen we dit nog wel, maar we vermoeden dat dit wel zal afzwakken.”

Alle stewards waren het er wel over eens dat de attitude van de student duidelijk verandert: “We horen mensen elkaar aansporen om niet op straat te lopen of spontaan hun studentenkaart te tonen bij het binnenkomen. Dat was vorig jaar zeker niet het geval.”

We troffen echter aan één fakbar geen stewards aan. Een ongemakkelijk moment, maar dit werd door Gosselink gerelativeerd: “Als er problemen ontstaan, spreken we de kring aan. Hardere maatregelen volgen pas wanneer het probleem zich blijft stellen. We zijn Rusland niet.”

In onze ooghoek spotten we aan de overkant van de straat echter een wat wankelende, door alcohol bevatte steward, ondersteund door een tevreden jongeman. Toegegeven, door het intense oraal contact zorgden beiden voor weinig geluidsoverlast, hoewel het te betwijfelen valt dat de fakbars de mid-

de schepen: “Mevrouw Verlinden, nu staat u weer op straat!” Heel wat studenten kregen niet de toelating om met alcohol de fakbar te verlaten of zonder studentenkaart de fakbar binnen te gaan. De fakbarcode werd op de meeste plaatsen wel degelijk nageleefd.

Lolly's

De uitdeelactie eerder die avond kaderde in een groter geheel. Vandebussche: “We willen studenten meer sensibiliseren om rekening te houden met nachtlawaai. We begonnen de actie met een flashmob.” Voor schepen Verlinden heeft de actie een duidelijk nut: “Het moet niet muistil worden, maar we willen wel graag dat het beheersbaar blijft.”

Voor sommige studenten was het echter niet helemaal duidelijk wat precies het doel van de actie was. Enkele studentes aan Alma 2: “Het is een leuke

“Harde maatregelen volgen pas wanneer het probleem zich blijft stellen. We zijn Rusland niet”

RIK GOSSELINK (VICERECTOR STUDENTENBELEID)

delen hebben om voor iedereen zo'n intense één-op-één begeleiding te voorzien. Later kregen we even de kans om haar mening te vragen over haar taak als steward: “Ik haat stewards! Iedereen haat stewards! Ik haat mensen die op straat staan!”

Ondanks dit kleine incident viel het op dat de stewards aan de fakbars goed werk leverden. We werden meermaals aangespoord om niet op straat te staan. Een student was duidelijk bezorgd om

actie, maar ik weet eigenlijk niet wie de man is die de *lekstokken* uitdeelt.” Nog meer was de vraag of het effectief stiller werd door deze actie. “Joepie! Lolly's!” werd er meermaals door de straten geschreeuwd.

Maar de vicerector liet het niet aan zijn hart komen. Zelfs studenten die enige tekenen vertoonden van openbare dronkenschap werden enthousiast door hem aangesproken. Een leuke actie was het zeker.

Cultuur

RECENSIE TRIXIE WHITLEY IN HET DEPOT

Trixie kwam, zag en overwon

Vorige week kwam Trixie Whitley weer even overgewaaid uit de stad die nooit slaapt om een korte reeks concerten te spelen in België. De tussenstop in Het Depot in Leuven werd er een om niet snel te vergeten.

ERNEST DE CLERCK

Whitley kent zichzelf vele muzikale gedaanten toe en wisselt soms hevige rocksets af met rustigere concertavonden. Deze keer werd het publiek een intieme avond met veel nieuw materiaal beloofd. Die laatste belofte werd nagekomen, de eerste bleek in een uitverkocht Depot schier onmogelijk. Het voorprogramma van Het Depot en laureaat van De Nieuwe Lichte, Tout Va Bien. Met een kleurrijk hemd en een gezonde dosis zenuwachtigheid kwijtte hij zich van de moeilijke taak om het publiek op te warmen.

Hoogstandje

Ondanks de ijzige stilte die volgt nadat Tout Va Bien -en niet Trixie Whitley- op het podium stapt, slaagt die eerste erin om binnen een korte periode het publiek naar zijn hand te zetten. Hij bestookt het

publiek met een sterke stem en melodieuze zanglijnen maar laat met zijn pianospel soms wat aan de verbeelding over. Na een half uur en een zoveelste zwoele en trillende "merci" is het tijd voor Trixie.

Whitley daalt neer op de pianostoel en overlaadt het publiek met pianospel van een hele andere orde. Ann Peebles' *I can't stand the rain* komt pas na enkele minuten herkenbaar naar voren uit het broeierige notenpallet. Wanneer Whitleys stem scherp uithaalt wordt duidelijk waar ze naartoe wil. De toon is gezet en het publiek is voor de rest van de avond muistil. De intieme bezetting die ons beloofd werd, houdt in dat Whitley slechts begeleid wordt door gitaar en drums.

Het grote voordeel aan een muzikaal trio is dat de muzikanten tot het uiterste gedreven worden en zichzelf en elkaar blijven uitdagen. Die dynamiek was sterk aanwezig op het podium en toonde zich bijvoorbeeld in een uitstekende samen-

zang waarbij beide dames elkaar ruggensteunden en voor een veel voller en rijker stemgeluid zorgden dan we van Whitley alleen gewoon zijn. Muzikaal zat de avond vol hoogstandjes, gaande van gitaarsolo's om je vingers van af te likken tot zang-uithalen van Whitley met de kracht om een continent te splijten. Gelukkig bleef het daar niet bij. De energie van de groep zat helemaal juist. Waar op sommige momenten de grond leek te trillen, toonde de band op andere momenten dat het naast geluid ook de stilte kon bespelen.

Veel van de nummers waren nieuw en nog ongepolijst. Whitley maakte het publiek erop attent dat songs spelen ook een deel was van het creatieproces. Hoe heerlijk dat ook moge klinken, het heeft zeker ook zijn nadelen. Bij momenten klonk de energetische oerdrift als een rommelige storm en verloor die wat van zijn kracht. Zo had het "ritmeplankje" aan Whitley's voet wel in New York mogen blijven. Zonde van de bagageruimte. Ondanks de aanwezigheid van de zeer verdienstelijke muzikanten toonde Whitley in de solonummers dat ze met haar wereldstem en gitaarspel in feite helemaal geen band nodig heeft. Bovendien lijkt ze zich, getuige de ongedwongen bindteksten, het beste op haar gemak te voelen in het gezelschap van muzieknoden, en het publiek ook.

In haar solonummers toont Whitley dat ze met haar wereldstem en gitaarspel geen band nodig heeft

Kwong Gueng To

Doe de groentetas!
elke maandag een verrassend biologisch groente- en fruitpakket
© Alma2, Alma 3, KML, Lemmingsinstituut, Groep T, Gasthuisberg en Letteren
data, plaats en uren: www.kulcu.be/groentetas

Schinwald grijpt naar de keel

De Oostenrijkse kunstenaar Markus Schinwald krijgt in Museum M zijn eerste Belgische overzichtstentoonstelling. M brengt een uitstekende expo met vijf zalen, vijf universums en vijf krachtige ervaringen.

BRECHT CASTEL

Markus Schinwald is als hedendaags kunstenaar vooral bekend van zijn overschilderde schilderijen. Hij koopt op rommelmarkten negentiende-eeuwse doeken en voegt dan nieuwe elementen toe aan het bestaande werk.

Deze doeken bevatten Schinwalds belangrijkste thematiek: het lichaam als cultureel construct. Met dat onderwerp past hij perfect in het Vesaliusjaar (*zie Veto 4102*) dat cultureel Leuven de komende maanden in zijn ban houdt.

In Museum M kreeg deze multimediale artiest daardoor vrij spel om al de facetten van zijn oeuvre te laten zien. Het resultaat is een ijzersterke expo met vijf mysterieuze totaalconcepten. Elke zaal is veranderd in een bizar theateraal universum.

"Nu zijn jullie zelf vissen geworden!"

EEN GIDS IN M

Zo is de eerste zaal omgebouwd tot een waar aquarium. Koraalduivels en olifantvissen zwemmen hier niet tussen waterplanten en een plasticen kasteeltje, maar tussen ronddraaiende monotone blokken en spiegels. Die blokken zijn maquettes van vorige expo's van Schinwald. Je kijkt zo naar jezelf als bezoeker van een expo, maar dan in visvorm.

Door de vissen in een museum te plaatsen, bekijk je ze ook helemaal anders. Schinwald roept zo kinderlijke verwondering op en stelt het museum en bij uitbreiding de wereld als constructie in vraag. Hij splitst je constant filosofische vragen in de maag, die je niet meteen loslaten.

Het volgende universum bevat de kortfilm *Orient*, die Schinwald in 2011 maakte voor de Biennale van Venetië. *Orient* is tegelijk een hypnotiserend en hilarisch werk waarin het lichaam centraal staat. De *soundscape* onder deze film doet je wankelen.

David Lynch

Ook de drie volgende zalen bekijken. Deze expo is misschien eclectisch, maar hij klopt als een bus doordat elke zaal op zichzelf perfect werkt. Tafelpoten worden abstracte trapezewerkers, kinderen worden chagrijnige poppen en je wordt zelf een beetje God.

In de laatste zaal kan je immers zelf de tentoonstellingsruimte manipuleren. Je kunt de muren verschuiven en de schilderijen anders positioneren. Deze zaal lijkt sterk op een maquette in de aquariumzaal. Een gids verklaart aan een troep mensen van de derde leeftijd: "Nu zijn jullie zelf vissen geworden!"

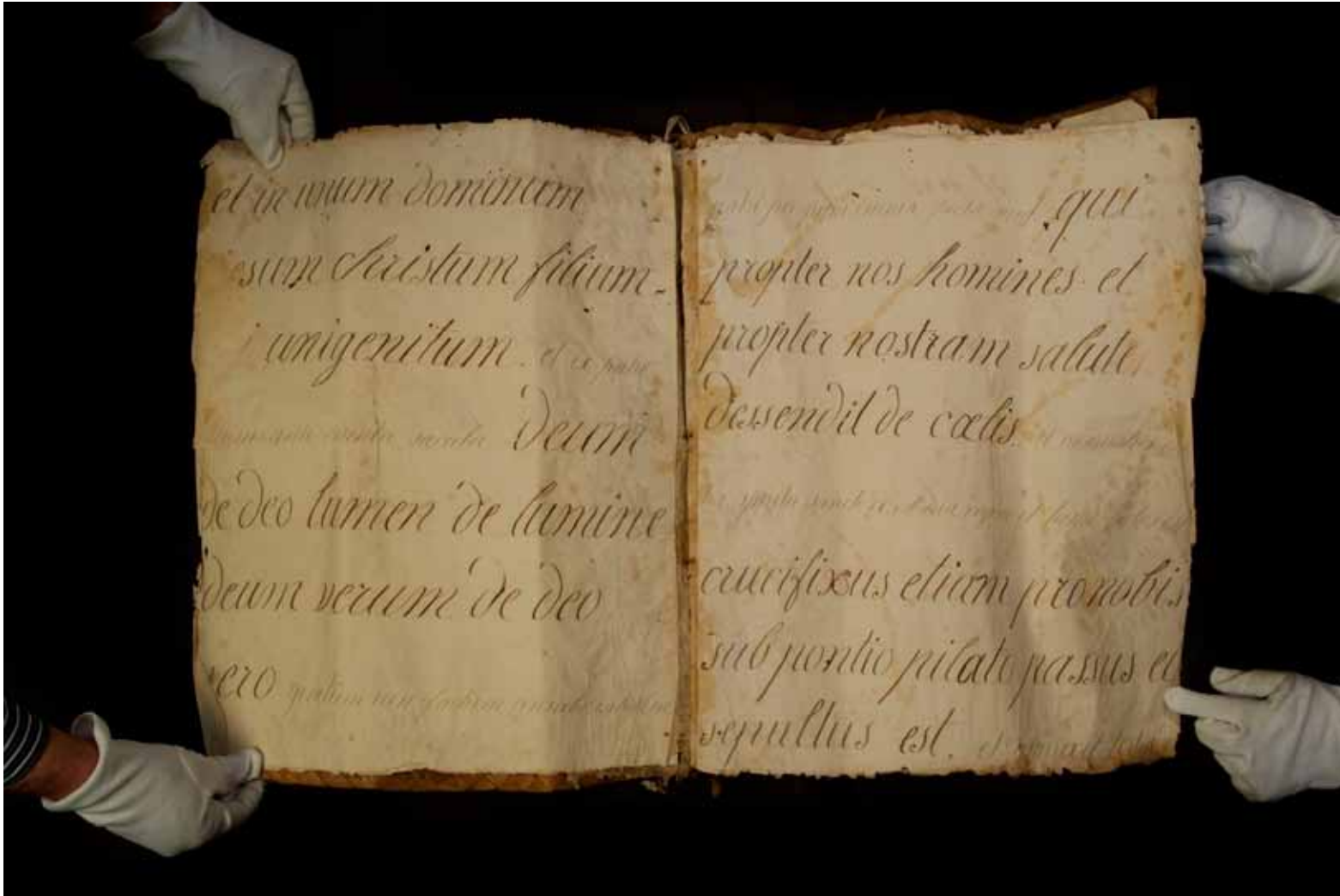
Bevreemding is sterk aanwezig in elk universum dat Schinwald optrekt. Je wordt telkens weer opgezogen in een nieuwe wereld en verplicht om na te denken. Markus levert alles behalve houvast. Hij grijpt je naar de keel en enkel door reflectie kan je naar adem happen.

Markus Schinwald is een kunstenaar voor de fans van *Twin Peaks*. Net zoals de televisieserie van David Lynch is deze expo een echte *must see*.

Cultuur

PARTITUUR UIT TIJD VAN PATER DAMIAAN

Muziek uit Molokai klinkt weer

Perfoto

ne structuur, ga ik uiteraard niet wegwerken. Die kunnen later nog van pas komen als het document opnieuw genaaid wordt.”

Crowdfunding

Opmerkelijk is dat crowdfunding de restauratie van het manuscript mogelijk maakt. De Vlaamse Erfgoedbibliotheek en Leuven stadssopraan Noëmie Schellens engageerden mensen om donaties te doen, een vraag waarop zeer veel reactie kwam. Het beoogde bedrag van 5350 euro werd al met 37% overschreden, waardoor de teller nu reeds op 7330 euro staat.

.....

“Mijn taak is eerder te conserveren, dan te restaureren”

.....

MYRIAM VAN HERCK
(RESTAURATEUR)

Op dit moment restaureren experts een Molokaïaans muziekhandschrift uit de negentiende eeuw. Crowdfunding van sympathisanten van Damiaan zorgde voor voldoende budget.

TUUR VANDEBORNE

Het handschrift werd gevonden in de Damiaancollectie van de Paters Picpussen. Op Hawaï en Molokai speelde muziek een belangrijke rol. Bij begrafenissen en bij de aankomst van bezoekers werd er steevast muziek gespeeld. Daarnaast was het ook belangrijk voor

de opluistering van de eucharistie en had muziek spelen of zingen een therapeutisch effect op de melasten.

Het gevonden handschrift biedt dan ook een unieke kijk op het gebruik van muziek op Molokai en de andere eilanden van Hawaï. De organisatie Damiaan Vandaag slaagde erin om via Boekensteun

de restauratie van het werk op te starten.

Wegrestaureren

Het handschrift bevindt zich op dit moment in slechte staat. Er zijn onder andere sporen van insectenbeten en het is aangetast door vocht. Ook was het handschrift in drieën geplooid en zijn er sporen van inktvraat, plaatsen waar de inkt het papier heeft aangetast.

“Eigenlijk is het mijn taak om te conserveren, eerder dan te restaureren,” aldus Myriam Van Herck, restaurateur van dienst. “Het is de bedoeling dat ik het handschrift nu terug oplap zodat het nadien in de best moge-

lijke staat bewaard kan worden en er geen bijkomende schade toegebracht kan worden. Losse eindjes worden weggewerkt en de pagina's worden volledig open geplooid, zoals het oorspronkelijk vervaardigd was. Het is helaas niet mogelijk om het manuscript terug volledig intact te krijgen. Waar er tekst of noten verdwenen zijn door vocht, kan ik er geen nieuwe bijtekenen.”

Ook is het niet de bedoeling dat de geschiedenis van het handschrift wordt 'weggerestaureerd'. Van Herck: “Gaatjes die veroorzaakt zijn door de inbinding van het manuscript en die mogelijk informatie geven over de volgorde van de pagina's en de algeme-

De opbrengst overtrof alle verwachtingen. Meer dan honderd mensen tastten in de buidel voor de conservering van het unieke handschrift. Volgens een medewerker van Damiaan Vandaag zijn het niet zozeer specialisten uit de muzieksector, maar vooral mensen met een grote sympathie voor Damiaan die het geld bijeen gekregen hebben. Het extra geld zal gebruikt worden om het manuscript te digitaliseren en verder te onderzoeken.

In het najaar van 2015 komt het muziekhandschrift ook effectief terug tot leven met een opvoering van het stuk. Daaraan wordt ook een tentoonstelling gekoppeld, zodat bezoekers het manuscript in al zijn glorie kunnen bewonderen.

Recensie Kampvuur zonder vlammen

Bijzonder bezoek vorige dinsdag voor 30CC/Predikherenkerk. Trisha Brown, een van de hogepriesteressen van de hedendaagse dans, balde haar eerste choreografieën samen in de flashbackvoorstelling *Early Works*.

JASPER VAN LOY

De opstelling in de Predikherenkerk prikkelt, nog voor er nog maar één danser te zien is. Een leeg gebouw en enkele spots die de middenbeuk verlichten, meer hebben Trisha Brown en haar dansers niet nodig. Het publiek zit er rond op de grond. Mensen spreiden hun jassen uit als picknickdekentjes. Het is weer eens wat anders.

Centraal in deze kampvuursetting: zeven dansers in het wit. Ze openen de avond met repeti-

tieve bewegingen op een versterkt klokgeluid. Meteen is het duidelijk waarom Anne Teresa De Keersmaeker Brown aanhaalt als een groot voorbeeld. Dat synchrone zou een patroon blijven voor de rest van de voorstelling.

Het verschil met De Keersmaeker is de humor en het spelplezier die Brown typeert. Vooral tijdens hun evenwichtsoefeningen met stokken gonst het gegniffel door de zaal wanneer weer eens iemand zijn stok laat vallen. De grens tussen grap en falen is dun. Dat maakt het geheel boeiend.

Halverwege de voorstelling komt er een kleine kentering in de choreografieën. De patronen en herhalingen blijven legio, maar de chaos komt meer opzetten. Dansers worden versleept, neergelegd en terug rechtopgezet door andere dansers. Het resultaat is een constante spanning tussen individuele orde en collectieve wanorde.

Tegenover die spanning staat de strijd met de zwaartekracht, een van de hoofdthema's van Trisha Browns werk. Helaas is strijd vaak een te groot woord. Spelletje is een accuratere term.

Duizendpoot

Ook de opbouw van de voorstelling ondersteunt dat speelse. Na elk fragment verschijnt er een opgeluchte glimlach op de gezichten van de dan-

.....

De grens tussen grap en falen is dun. Dat maakt het geheel boeiend

.....

sers en nemen ze het applaus dankbaar in ontvangst. Een dansoptreden als een popconcert dus, maar net dat ondermijnt de spanningsboog.

Het eindshot van de voorstelling zet de spreekwoordelijke glazen stolp al helemaal over het heilige dansvuur. Zoals op een *old school* TD schuren ze zich een weg naar elkaar, tot ze een shakende, witte duizendpoot vormen. Wat het begeleidende nummer van Bob Dylan erbij komt doen, is tot vandaag een raadsel.

Met *Early Works* wilde Trisha Brown dans dichterbij de mensen brengen en daar is ze in geslaagd. Het resultaat is behapbaar en aangenaam om naar te kijken, maar mist de vlam in de pan. En zo zaten een paar honderd mensen behaaglijk rond een niet-bestaand kampvuur.

Cultuur

INTERVIEW MET SOPRAAN ELISE CALUWAERTS

Diamanten op het podium

Op 21 september bracht sopraan Elise Caluwaerts haar debuutalbum *Nightfall* uit. Pianist Kim Van Den Brempt ondersteunt haar, zoals hij al tien jaar lang doet. Het artistiek koppel vierde dat jubileum en hun album woensdag in 30CC/Schouwburg.

CAROLINE VAN RHEE

Je bent al meer dan tien jaar actief als operazangeres. Waarom breng je nu pas een debuutalbum uit?

Elise Caluwaerts: «Deze CD is een bekroning van de tienjarige samenwerking tussen Kim en mij. Ik had al eerder opnames gedaan met andere zangeressen, in samenwerking met Philippe Herreweghe, maar het mooie aan deze CD is dat dit onze eigen productie is. Dat wilden we ook, we wilden echt iets maken wat van ons was. Of er een tweede CD komt? Dat zullen we zien na het succes van de eerste! *(lacht)*»

Voor *Nightfall* hebben jullie gekozen voor een bundeling van componisten. Vanwaar deze keuze?

Caluwaerts: «We wilden graag rond een centraal thema werken, namelijk het thema van de nacht. Wie is er nu niet geïnspireerd door de nacht? We hebben ons gebaseerd op de cyclus *Sieben frühe Lieder* van Alban Berg. Ten eerste vind ik dit heel mooie muziek, ten tweede bevindt Berg zich hier op een scharnierpunt in zijn carrière. Hij heeft een romantische scholing achter de rug, maar zit net op de overgang tussen romantische muziek en muziek uit de twintigste eeuw. Die overgang maakte het heel boeiend voor ons.»

«Na deze cyclus zijn we op zoek gegaan naar andere componisten die pasten in dit thema. We hebben er ook voor gezorgd dat de componisten elkaar opvolgen in tijd. Debussy is bijvoorbeeld impressionistische muziek, hij wordt gevolgd door Strauss uit de hoogromantiek. Bovendien is dit jaar het 'Richard Strauss jaar', dus hij kon zeker niet ontbreken.»

Je werkt al jaren samen met pianist Kim Van den Brempt. Hoe hebben jullie elkaar gevonden?

Caluwaerts: «Kim en ik zijn al jaren vrienden. We komen uit dezelfde muziekschool en zijn elkaar op het conservatorium in Antwerpen terug tegengekomen. Kim en ik hebben echt een klik, we vullen elkaar heel goed aan en dat is erg belangrijk: wij moeten elkaar op het podium voor honderd procent vertrouwen. Tussen Kim en mij vindt er daar een echte samenwerking plaats. Ik luister naar zijn spel en probeer daar op in te pikken. Ondertussen werken we al tien jaar samen!»

Kim Van den Brempt: «Een goede wisselwerking is heel belangrijk. Ik moet elk detail oppikken

wat de zangeres doet, en kijken hoe de zin zich afspeelt in de tijd.»

Is er een groot verschil tussen zingen in een studio en op een podium?

Caluwaerts: «Het is een heel andere beleving. Als je een cd-

«Een tweede cd? Eerst zien of de eerste succes heeft»

opname maakt, moet je jezelf afvragen: 'Gaan we op zoek naar de meest perfecte versie van dit werk, of naar de meest expressieve?' Tijdens een opname ga je anders om met de muziek. Het is veel *cleaner*. Als je voor een publiek zingt, moet er een soort wisselwerking zijn met de toeschouwers. Dan komt er meer expressie aan de pas.»

Waar komt je passie voor klassieke zang vandaan?

Caluwaerts: «Ik ben begonnen met zingen in een jeugdkoor uit Aarschot. Daar kwam ik al snel in aanraking met klassieke werken, zowel Schubert als Grieg. Aangezien we ook competitiededen, was het zingen op een heel hoog niveau. Ik weet niet of klassieke zang iets is waar je meteen van houdt, ik ben er eigenlijk een beetje ingerold. Ik ben echt van klassieke zang gaan houden en ben het daarom gaan studeren aan het conservatorium in Antwerpen en Brussel.»

Tijdens het concert leek het alsof je moeiteloos de zaal kon vullen met je stem.

Caluwaerts: «Dat is de bedoeling hé! *(lacht)* Er komt ook veel voor-

bereiding aan te pas: veel slaap voor een concert, veel drinken, geen melkproducten drinken of eten vlak voor een optreden. Het klinkt misschien moeiteloos, maar er komt heel veel bij kijken. Het is hard werken. Ik moet mij op het podium een uur lang concentreren, en dat is niet altijd even gemakkelijk.»

Vanavond hebben jullie voor eigen publiek gespeeld. Maakt dat voor jullie een verschil?

Caluwaerts: «Het is anders om te zingen voor mensen die je kent. Ik vind dat heel mooi. Als wij op het podium staan, zien wij absoluut niets in de zaal. Alles is pikzwart. Om dan te weten dat er mensen in de zaal zitten die je kent, is prachtig.»

«Prachtig als er mensen die je kent in de zaal zitten»

Meredith Gelodf

Veto op Spotify

WTF doet Veto op Spotify?

Regelmatig vind je in Veto interviews en recensies van allerlei muzikale acts terug. Vanaf nu biedt *Veto* je ook de mogelijkheid om die muziek zonder enige extra moeite te ontdekken.

Heeft Veto een artiest geïnterviewd die je interessant vindt? Heb je zin om nieuwe muziek te ontdekken nadat je een recensie in Veto hebt gelezen? Dan biedt de nieuwe Spotifyplaylist van Veto soelaas.

Klinkt goed, hoe werkt het?

Op de Facebookpagina van Veto vind je de link naar de afspeellijst *Studentenweekblad Veto*. Als je de lijst volgt, word je bij elke Spotifysessie op de hoogte gebracht van nieuwe nummers.

Muziek uit de Veto, is dat alles?

Nee, ook enkele Leuvense prominenten droegen hun steentje bij aan de lijst. Zo koos **studenteninspecteur Nick Vanden Bussche** voor *Silenced by the Night* van Keane. «Het was het liedje waarop we dansten tijdens de flashmob tegen geluidsoverlast», legt hij uit.

Voor **LOKO-voorzitter Karel Van Den Bossche** speelde nostalgie dan weer mee. «In het zesde leerjaar heb ik Wim Sonnevelds *Het Dorp* leren kennen. Het liedje is dubbel zo oud als ik, maar toch herken ik de nostalgie.»

Bieke Verlinden, schepen van studentenzaken, koos voor *Downtown Train* van Tom Waits. Daar zit geen specifiek verhaal achter. «Het is gewoon mijn favoriete nummer.»

Ook de leren van The Dubliners krijgen met *Whiskey in the Jar* een plaatsje in onze playlist, met dank aan **vice-rector Studentenbeleid Rik Gosselink**. «Tijdens het zeilen luister ik graag naar de muziek die ooit in de Ierse havens moet geklonken hebben», legt hij uit. (jvl)

Menu v/d week 13 - 19/10/2014

<http://www.alma.be>

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3

 = vegetarisch

maandag

Kip met bruine Corsendonck, raapblokjes en wortelen	€ 5.40
Romig varkensstootpotje met champignons	€ 3.20
Tirolerschnitzel met osso buccosaus (enkel Alma 1 en 2)	€ 5.90
Vegetarisch koninginnenhapje	€ 4.20
Koninginnenhapje (enkel Alma 3)	€ 4.20
Grote spaghetti bolognese (enkel Alma 3)	€ 4.20

dinsdag

Chipolata met wortelpuree	€ 3.20
Nazirolletje met chilisaus en wokgroenten	€ 5.40
Grote spaghetti bolognese	€ 4.20
Steak met archiducsaus en oventomaat	€ 5.90
Koninginnenhapje (enkel Alma 3)	€ 4.20

woensdag

Ardeense kroketjes met knolselder in basilicumsaus	€ 3.20
Koninginnenhapje	€ 4.20
Vegetarische lasagna	€ 5.40
Verse visfilet met prei in roomsaus	€ 5.90
Grote spaghetti bolognese (enkel Alma 3)	€ 4.20

donderdag

Hamburger met peperroomsaus en groentenbouquetière	€ 3.20
I Casarecci	€ 5.40
Moussaka met Griekse sla en aardappelschijfjes	€ 4.20
Koninginnenhapje (enkel Alma 3)	€ 4.20
Grote spaghetti bolognese (enkel Alma 3)	€ 4.20
Stoofvlees op z'n Vlaams (enkel Alma 1 en 2)	€ 5.40

vrijdag

Gyros met Griekse pasta en slaatje (enkel Alma 1 en 3)	€ 5.40
Kalkoenstoverij met patersbier en denappeltjes	€ 5.90
Koninginnenhapje	€ 4.20
Luikse pens met appelmoes	€ 3.20
Stoofvlees op z'n Vlaams (enkel Alma 2)	€ 5.40

**WEGENS GROOT
SUCCES OOK
DEZE WEEK**

Ook deze week kan je jouw favoriete maaltijd afrekenen met jouw favoriete betaalmiddel: Bancontact Mister Cash. Vergeet je kaart niet! Smakelijk!

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

de kringwinkel

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPSTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

Brusselsestraat 15

€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis. En dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be !

KULEUGEN

Satirische rubriek

Betoging tegen onderwijsbesparingen loopt uit de hand

Met dank aan Bert Van De Poel

SLAAPPROBLEMEN? DE OPLOSSING BESTAAT!

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 41 - Nummer 4
Maandag 13 oktober 2014

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringsorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Korneel "Bill Clinton" De Schamp

Redactiesecretaris & V.U.:
Sam "Niko Wuyts" Rijnders
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Margot De Boeck, Catherine "Steve Stifler" Hechter, Yentl "Karel Peeters" Cooreman, Jasper "Gert Verhulst" Van Loy, Karolien "Jeroen Denaeghel" Wilmots, Karel "James Bond" Peeters

Schrijvers:
Femke Bertsché, Brecht Castel, Thomas "DSK" Cliquet, Ernest "Paus Benedictus" De Clerck, Paul-Emmanuel "Polleke Pak" Demeyere, Eline "Bernard Tilleman" Hoogmartens, Jonas "Joëlle Milquet" Potemans, Simon "Theo Francken" Thys, Mika "Jos Ghys-

en" Tuybaerts, Winand "Rik Torfs" Van Meerbeek, Caroline "Niko Wuyts" Van Rhee, Tuur "Niko Wuyts" Vandeborne, Annemie "Balthazar Boma" Vermeulen

Fotografen:
Serena "Silvio!" Corio, Kalina "André Oosterlinck" De Blauwe, Meredith "Niko Wuyts" Geldof, Catherine Hechter, Vincent "Natte Johan" Peeters, Kwong Gueng "Niko Wuyts" To

Tekenaars:
Jeroen "Han Solo" Baert, Karolien "Mijn lieve Sam" Favoreel, Jorn Ockermans, Liesa "Herman Brusselmans" Olislaegers, Martijn "Berlusconi" Stoop, Michiel "Game of Thrones cast" van Boxel

Dtp:
Korneel De Schamp,
Sam Rijnders

Eindredactie:
Thomas Cliquet, Yentl Cooreman, Margot De Boeck, Korneel De Schamp, Tobias "Philippe Geubels" Geerinckx-Rice, Catherine Hechter, Karel Peeters, Sam Rijnders

IT:
Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:
Alfaset cvba - Lindsay De Decker
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66

Drukkerij:
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren ISSN-nummer: 0773-5162

Veto wekelijks in de bus?
Schrijf elf euro over op rekeningnummer 001-0959719-77 voor een jaarabonnement.

Meewerken aan Veto?
Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, layout, favoriete seksist) zijn welkom op het redactieadres.

Lezersbriefje schrijven?
Tot vrijdag 14 uur kunnen lezersreacties gemaild worden naar veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Ruth Joos

“Ik ben meer dan de cultuurtrut”

Vorig jaar was er alom consternatie in cultuurland. Joos, het dagelijkse programma van Ruth Joos op Radio 1 over kunst en cultuur, werd opgedoekt. Ze ademt nog steeds radio, maar werkt nu grotendeels voor televisie. In de herfstvakantie presenteert ze Studio de Stad, een reeks talkshows over de toekomst van onze steden.

BRECHT CASTEL EN THOMAS CLIQUET

Met Studio de Stad presenteer je een programma op Canvas over de stad van de toekomst. Is dat je vuurdoop op tv?

Ruth Joos: «Ja, letterlijk gezien wel, maar ik ben daar eigenlijk niet mee bezig. Ik ben sowieso altijd meer bezig met de inhoud. Gelukkig is Studio de Stad ook geen kunst- en vliegwerkshow waarbij ik van de ene camera naar de andere moet lopen en ondertussen nog een radslag moet doen. Ik zit gewoon aan een tafel en ik praat met mensen. Dat heb ik nog al gedaan. De camera's die er bij komen zijn voorlopig niet eens zo intimiderend als ik dacht.»

Ik ben óók een cultuurtrut, hè, en ik ben daar trots op! Maar voor mij is alles wat er toe doet, even belangrijk.»

«Als er iets is wat er vandaag echt toe doet, dan is het wel de stad. In een stad is vandaag namelijk morgen. De stad is nu. Je kunt nu weliswaar niet zien wat er fout gaat of wat er goed is, maar er zijn wel heel slimme mensen mee bezig om dat wel al te zien.»

«Studio de Stad is een voorbeeld bij uitstek van waar de openbare omroep toe in staat is. De VRT kan zelf beslissen wat een belangrijk thema is op lange termijn en dat langs alle hoeken en kanten belichten.»

Is er een gast waar je speciaal

zou dit programma urgentie missen. Al wordt het zeker geen politiek debat, eerder een duidelijk constructief gesprek.»

Het nieuwe Canvas

Wat vind je ervan dat Reyers Laet verdwijnt?

Joos: «Daar ga ik geen uitspraken over doen. Ik vind veranderingen altijd moeilijk. Ik probeer het hoopvol tegemoet te zien en hoop dat het een *change for the better* is.»

Zou je ook naar tv zijn overgestapt als het radioprogramma Joos niet was geschrapt?

Joos: «Om over Joos te praten moet je gewoon citeren uit vorige interviews. Ik heb het echt gehad daarmee. Om op je vraag te antwoorden: waarschijnlijk niet, nee. Dan zat ik daar nog. Ik heb dat genoegzaam gezegd en dat is genoegzaam bekend. Ik had daar nog twintig jaar kunnen zitten.»

Wat is het grote verschil tussen werken voor radio en tv?

Joos: «Het is meer gedoe en ingewikkelder. Zo vind ik kleren kiezen tijdrovend en vervelend. Wat ik belangrijk vind in zowel schrijvende pers, radio als tv is een zekere spontaniteit en een

ken, of heb je ambities in andere richtingen?

Joos: «Ik ben opgegroeid met heel veel respect voor dat huis en ik geraak dat niet kwijt. Soms wou ik dat ik echt iets kon betekenen voor mensen,

.....

“Het is absoluut waar dat cultuur een economisch nut heeft, maar je hoeft daar niet in mee te gaan”

.....

bijvoorbeeld door te werken in de zorgsector. Maar blijkbaar praat ik iets te graag voor een publiek. Ik vind het wel heel intimiderend om bijvoorbeeld een volle theaterzaal toe te spreken. Dat is het voordeel van radio, dat je het publiek niet ziet zitten.»

Besparingen

Wat vind je van de recente besparingen in de cultuursector?

Joos: «Het wordt heel moeilijk. Alles van waarde is weerloos en als je het kunt kopen, is het niet meer interessant. Dat heeft Dirk De Wachter onlangs gezegd, en het eerste citaat is van Brouwers natuurlijk.»

«De cultuursector verdedigt zich nu dat ze economisch veel teruggeeft en voor werkgelegenheid zorgt. Maar kunstenaars moeten echt niet meegaan in dat discours. Je hebt een volstrekt unieke positie, die je moet gebruiken om iets te maken dat onmiskenbaar is.»

Is cultuur dan l'art pour l'art?

Joos: «Dat ook niet. Je moet iets betekenen in de mensen hun leven. Maar dat is niet bereikbaar. Ik snap de reflex van de economische argumentatie wel, maar je hoeft daar niet in mee te gaan. Die mensen werken hard en het levert veel op, dus het is absoluut waar dat cultuur een economisch nut heeft, maar dat is niet belangrijk.»

Je lijkt me een heel bezige vrouw. Kan je goed niets doen?

Joos: «Ik ben wel iets te veel samen gevallen met mijn job. Als ik spijt heb van iets in het afgelopen jaar, met heel het gedoe, is

het dat ik iets te weinig afstand had om er relaxter mee om te gaan. Tegelijkertijd vind ik zo'n belachelijke gepassioneerde bij anderen best charmant. Bij mezelf wel niet. Door zo in iets op te gaan, heb ik het even niet meer helder gezien. Maar geen nood, ik weet wel wat belangrijk is. We zijn met vier thuis, en alle vier zijn we gezond. En nog redelijk blij ook. Wat niet belet dat werk wel heel bepalend is. Ik zie mijn collega's meer dan mijn lief. Als het dan wegvalt, doet het pijn.»

Nog een afsluitend vraagje, je lanceerde vorig jaar op de radio de wedstrijd 55 fiction om mensen te stimuleren creatief te schrijven. Schrijf je zelf ook?

Joos: «Nee. Ik heb er al aan gedacht om een T-shirt te laten maken met daarop “Nee, er zit geen boek in mij”. Toen ik nog in Leuven studeerde, kende ik iemand die zich te pletter las. Zijn appartement was te klein om alle boeken te bewaren. Toen ik hem vroeg of hijzelf schrijfambities had, antwoordde hij: “Nee, maar ik kan wel heel goed

.....

“Kunst betekent iets in het leven van de mensen, maar dat is niet bereikbaar”

.....

lezen”. Dat vind ik echt heel waardevol. Je hebt schrijvers, je hebt lezers, en je hebt goede lezers. Dat hoop ik te worden, een supergoede lezer.»

.....

“Ik heb er al aan gedacht om een T-shirt te laten maken met daarop “Nee, er zit geen boek in mij”

.....

Meredith Geldof

Waarom heb je toegezegd voor dit project?

Joos: «Qua thema is dit gewoon recht in mijn hart. Het is ook wel eens goed dat mensen weten dat ik niet alleen met kunst en cultuur bezig ben ergens hoog in de wolken. Ik vind het raar dat ik nog moet uitleggen dat ik meer ben dan “de cultuurtrut”.

naar uitkijkt?

Joos: «Ik ben blij dat Vlaams minister-president Geert Bourgeois (N-VA) komt. Het was moeilijk om een beleidsmaker te strikken. Ik laat in het midden of dat vanwege agenda's was of vanwege de schroom om over dit moeilijk thema te praten. Zonder beleidspersoon in de studio

gewone soort van communicatie. Het is mijn aspiratie om in heel die machine gewoon Ruth Joos te blijven. Ik wil zoals steeds weten waar het over gaat, wie ik voor me heb en dan interessante dingen proberen uit te lokken.»

Zie je jezelf ook nog bij een andere werkgever dan de VRT wer-